

γωσις με την Μοΐσαν της Αστρονομίας, Άνθολογία της Εβραϊκής και Περίλυπος Κερκυραίων — δ' Ελαιοφόρος με την Ναυοικία, Άδελφον και Μόρωνα — τὸ Ἄρθρον Μαίον με τὸ Ἀναβόριον Ρόδου, Καλῶς Ὀρσεύς, Ἀεμοζάλην, Κλάδον Μυροεινῆς καὶ Ἀριστέα — ἡ Ἀμαρυλλίς με τὸν Δαρνοστεφὸν Νάυαρον, Σὺρ Λά Φαλοράζ, Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος, Παριστρια καὶ Πασιμαχὸν — ἡ Ἄδρα τῆς Κερκύρας με τὴν Πάλλουσαν Καρδίαν, Ζουλέϊαν καὶ Ἑλληνοπούλαν — τὸ Ἐρυθρὸν Νέφος με τὴν Ναυοπούλαν τῆς Κρανῆς, Σανθὴν Βωσπίδα καὶ Φωσφορίζουσαν Θάλασσαν — ἡ Ποιμενίς τοῦ Παλαχάκοῦ με τὴν Ζωγράφον Ἰπταρίν, Μαύρον τῆς Βενετίας, Δευκὴν δὲ Μιρῶν, Μέλαντα Ἀδάμαντα καὶ Βίκαυρα τὸν Μαύρον — τὸ Μολὼν Λαβὲ με τὴν Πειραικὴν Νύκτα Ἀγρὸ Περιστεράκι, Μικρὸν Βοδιόστην καὶ Μικρὸν Βολιστριαν — τὸ Λευκὸν Κρίνον με τὸ Κῆμα τῆς Ἡαλιφροίας, Ἀταβόριον Ρόδου, Ὁβελίσκον τῆς Κλεοπάτρας, Σερπαντὶν καὶ Ἐξόριστον Ναπολέοντα — ὁ Ρόδιος Δόκιμος με τὸν Μέλλοντα Δόκιμον, Κλεόβουλον τὸν Αἰγύδιον, Σημαίαν τῆς Ἀγίας Παύρας καὶ Χρυσόπτερον Ἀλκονόα — τὸ Ἐσσομαχὸν Ἄρθρον με τὴν Ἀριστοκράτιδα Ρουμανίδα — ἡ Ἀθά Καρδία με τὸ Μῆ μου Ἄπτον, Διονυσίδα Πηγήν, Μῆμε-λησιόνη, Ἀγγελὸν τῆς Ἀγάπης καὶ Κου-ασυμόδον — ὁ Νοσταλγὸς Ἑλληὴν με τὸ Σῆμα ἡ Ἑλλῆς, Σημαίαν τῆς Ἑλευθερίας, Φαι-τόν Ἀστὲρα, Ὁβελίσκον τῆς Κλεοπάτρας καὶ Χαριτωμένην Μουρίτσαν — τὸ Χορὸνθιακὸν Κῆμα με τὸν Κόλπον τῆς Ἀτταλείας, Λαμ-πρὸν Κιθαροδόν, Πειραικὴν Νύκτα καὶ Μα-ρίαν τοῦ Ἑδρίπου — τὸ Λουλοδὸν τῆς Καρ-δίαις με τὴν Πάλλουσαν Καρδίαν, Ἑλληὴν Βώρκε, Φιλμόνον Χαλκιδίδα, Ἀρὸν τοῦ Παρρασοῦ καὶ Ρακουστέκην τῶν Παρισίων. — ἡ Ἐπερινοῦλα με τὸν Κάλωνα Ρόδου καὶ Σπόρην τῶν Ἀθηνῶν — τὸ Ἀγρὸ Περιστερά-κι με τὸ Κίτρινον Καταρίνι, Ἀθάον Καρδίαν, Κνκλαμῶν καὶ Λευκὸν Κρίνον. — ἡ Ρομαντι-κή Καρδία με τὴν Ναυοπούλαν τῆς Κρανῆς, Ἀμαρυλλίδα, Μυστηριώδη Φύον, Σιωπηλὴν Νύκτα καὶ Ἀρθόσαν Νεότητα.

Ἀπὸ ἓνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διά-πλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : Σπήλαιον Δοξα-πατρή (εἶχε γράψῃ « Σπήλαιον » καὶ ὄχι « Τέ-μενος » τὸ ἄλλο ἦτο τυπογραφικὸν λάθος· ὁ περὶ αὐτῶν εἶνε καὶ ἔχει.) Ναυοικία [Ε] διὰ τὴν ὠραίαν περιγραφὴν πολλῆς πληροφορίας εἶχε καὶ δὲν ἤξευρα ποῖαν νὰ προτιμῶ.) Ἐκατόγχεϊρα (διὰ τὰ καταργήσα, σημαίνει δι' ἡτο ἀνάγ-κην καὶ δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικὰ) Καλοθερμὸν Γάτον (τὸ τετράδιον ἐλήφθησαν τὸ ψευδώνυμον που θέλει εἶνε ἐλευθερον.) Βί-κτωρα τὸν Μαύρον [Ε] διὰ τὰς ἐντυπώσεις) Μαργαρίταν τῆς Ἀκροπόλεως [ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν ἐκλογὴν ἔστειλα τὸ 23ον.) Παρισιὸν Ἀριστοκράτην, Ροδοστερνωμένην Ἀνοικίαν (γράφε μου ὅσον συχνὰ θέλεις καὶ ἔσο βεβαία ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ σου μ' εὐχαριστοῦν πολὺ.) Ἄρθρον Μαίον (ἐλήφθησαν τὸν 18-21, εἰμπορεῖς νὰ στέλλῃς τὰς λύσεις ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου χωρὶς ἄλλως νὰ παρεμβάλλῃς ἐπιστολήν, διότι τότε ὁ φακέλλος πρέπει νὰ κλείσται.) Κλεῖδα τοῦ Πόντου (κ' ἐγὼ εὐχαριστοῦμαι πολὺ ὁσά-κις μοῦ γράφεις αἱ λύσεις σου φθάνουν ἐγκαίρως.) Σανθὴν Μαυρομάταν (νὰ σου εἶπῃ ἡ βαπτι-στικὴ με τὸ ὠραῖον ὄνομα τὸ μετὰ μὲν μου χαρὰν θὰ σε γνωρίσω, ὅταν θὰ ἔλθῃς εἰς τὰς Ἀ-θῆνας.) Σεμνὴν Κόρην (ἔστειλα ἐκ νέου ἡ ὀρεοκὸντα μεγαλύνει κ' εὐορραίνει, καὶ σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὴν μωρῶν κάρταν πού της ἔστειλες.) Καρδιόλιον Ρισελιά (δὲν εἶνε, καὶ κάμε τὰς ἀπὸ τὰς γνωρίζῃς.) Ροδίαν Κνη-γέτιδα, (νὰ ἰδοῦμεν πῶς ποῖε θὰ γίνῃ καὶ αὐτὴ!) Αἰγάριον Πέλαγος, Μάγρον τὸν Πα-ρισίων (ἔστειλα.) Ἀρὸν τοῦ Παρρασοῦ (εὐγε,

σὲ συχαίρω διὰ τὸν λαμπρὸν βαθμὸν· ἀλλὰ νὰ μὴν εἶσαι τόσο ἀνυπόμονος, ὅτι αἱ προτάσεις τῶν Μ. Μ. δημοσιεύονται με τὴν σειράν καὶ ἀ-ναλόγως τοῦ χώρου που ἔχω.) Ν. Α. Σισίην (ἔστειλα τὸ αἰεὶ τὴν Θάλασσαν.) Φαγίαν Ἀν-Καμπῆ (εὐχαριστῶ πολὺ.) Μινώταυρον (εἰπέ εἰς τὴν ἀδελφὴν σου δι' ἔγινε καὶ θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς.) Ἄλλουρον (πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ δελτάριόν σου γράφε μου κάποτε.) Λευκὸν Κρί-νον ([ΕΕ] διὰ τὴν λαμπρὴν ἐπιστολήν ἡ Κική σ' εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὰ γραμματόσημα.) Ἡρώα τοῦ Σουλίου (αἱ προτάσεις σου θὰ δη-μοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχές πῶς σου ἐπέρασεν ἡ ἰδέα δι' ἡ εἶψα τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὸ κα-λῶν;) Ἀγγελὸν Ἀδεργινόν [ΕΕ] διὰ τὴν ὠ-ραίαν ἐπιστολήν) Ἐξόριστον Ναπολέοντα (κα-λὸ ταξίδι· χαίρω πού σου ἀρέσει ὁ « Ἄσπιος Υἱός. ») Κερτρί (ἔστειλα.) Κωρύκειον Ἄντρον (καλὰ τὰ Π. Πνεύματα, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ τα γράψῃς μαζί με τὴν ἐπιστολήν· αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές ἡ πληροφορία σου δὲν δη-μοσιεύεται διότι ἀλληλογραφία με κορίτσι, ἀπ' οὗ εἶσαι ἀγόρι, δὲν ἀνταλλάσσεται διὰ τὸ Γρα-φείου μου) Μέλιον τοῦ Ἰμπεριό ([ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν περιγραφὴν τῶν ἐξετάσεων) Λουλο-δὸν τῆς Καρδίαις [Ε] διὰ τὸ ὠραῖον ποιηματά-κι) Ἐρυθρὸν Νέφος (θέλω νὰ ποσπῶσῃ μερικὰ ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν σου, καὶ τὴν φυλάττω διὰ τὸ προσεχές πού θὰ ἔχω περισσότερον τόπον.) Θεο-σαλικὴν Ἰακωβίτην (πένε ὠρῶν πεζοποιία με ἦλον καὶ με ποδήλατον ... εἰς τὴν ῥάξιν ἄ! μὰ θὰ ἦτο κατὰ τι φοδερὸν ! οὐτε νὰ ἦτο ἦρος τοῦ ἴουλιου Βέρν.) Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος (δὲν ἐχρεῖζοντο καὶ τόσα εὐχαριστήρια.) Χαμαι-κέρασον (εἰς τὸ προσεχές) Μυροδόλον Κρίνον (ὠραὶα ἡ ἐπιστολή σου, ἀλλὰ τὰ μὴ γράψῃς με πῶς κινῶν μελάν) Ἰωάννην Φαρκοῦ (τὸ φύλ-λον σου στέλλεται τακτικὰ εἰς τὸ « Ὀμηρεῖον ». μήπως ἄλλας διεύθυναι ;) Νεράϊδαν τῶν Σπετσῶν (δὲν ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν, που λέγεις ἔστειλα ἐκ νέου.) Κατορομάλλων, Ἰηνημίαν (εὐγε διὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα εἰμπορεῖς νὰ γράψῃς πρὸς τὴν διδασκαλίαν σου καὶ νὰ της εἶπῃς διὰ τὸ δὲν ἐπῆγε νὰ τὴν ἀποχαριτε-ίης.) Πρόδικον τὸν Χίον (ἔστειλα καὶ 12-18) Πτερωτὴν Ταξιδιωτίδα (εἶσαι ἐν τάξει εἰς τὰ Μ. Μυστικά.) Ἰτέαν κλ. κλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 Ἰ-ουλίου, δάπανησά εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 14 Σεπτεμβρίου. Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γραφοῦνται λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, παλαιὰ ἐν τῷ Γραφείῳ εἰς φακέλλους, ὅν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

356. Λεξιγράφος.
Τὸ πρῶτόν μου πλανήτης
Καὶ ὄρυκτόν τὸ δευτέρον μου.
Καὶ γίνεται πολίχην
Ἑλληνικὴ τὸ σύνολόν μου.
Ἐστὶν ὁπὸ τοῦ Κηοκίου.

357. Συλλαβόγραφος
Δύο ἔχει συλλαβὰς
χώρα που εὐκολὰ θὰ βρῆται
Καὶ με κάθε συλλαβὴν
σὰς τ' ὀρρίζομαι, ὦ λύτα !
Ἐστὶν ὁπὸ τοῦ Ἑλλῆνος Σημασοφόρου

358. Στοιχειόγραφος
Γλύπτῃς ἀθάνατος με κεφαλὴν
Γίνου αἰώνιος χωρὶς αὐτήν.
Ἐστὶν ὁπὸ τῆς Θεῆς τῆς Γεωργίας

359. Κυβόλεξον κερχυρμένον καὶ ἀντεστραμμένον

1. — Πολλάκις ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος ἀέστησε [κερυρ].
2. — Τὸν Κανῶν ἀπεθανάτισε καὶ ὁ Ωγγῶ.
3. — Τὰ καλὰ κῆρ λαμπρύνουν τὰς κοινωνίας.
4. — Ἴρις, Ἡρα, Ἀθῆναι, Ἐστία ἀρχαῖαι θεαί.
Ἐστὶν ὁπὸ τῆς Κόρης τοῦ Σερμαῖου

340. Γωνία.
Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν οὐράνιον σῶμα
+ * * * * = Χρονικὴ διαίρεσις
* + * * * = Ἀρχαῖα πόλις.
* * + * * = Ἐπίσημος Ρωμαῖος
* + * * * = Ἐπίσημος Ἀθηναῖος
+ * * * * = Ἐντομον μικρὸν.
Ἐστὶν ὁπὸ τοῦ Ὀδδίκου τοῦ Τυρῶνος

341-342 Λογοπαίγνια
1. — Ποῖα νῆσος ἀλέθει ;
2. — Ποῖα νῆσος δὲν ἤξευρε τίνας εἶνε ;
Ἐστὶν ὁπὸ Ἀφροδίτης Β. Σηλιερίδου.

343-345. Κερχυρμένα ὄνόματα ποταμῶν
1. — Τὰ λυσόχαρτα εὐρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως.
2. — Τὰ μεσοστία σήματα δεικνύουν πένθο.
3. — Ὁ Ἰωσήφ ἦτο ὁπαδὸς τοῦ Χριστοῦ.
Ἐστὶν ὁπὸ τοῦ Πλάου τοῦ Σουμάβου

346. Φωνηεντόγραφος μετὰ μαγικῶν γράμματων καὶ ἀκροστιχίδος.
Θυς - θλοσ - σρξ - λυθρ
Τῆ βοήθεια τῶν σφῶνων τούτων καὶ δι' ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος, ὅσας φορές θέλε-τε ἐπαναλαμβάνομένου, σχηματίζετε τέσσαρες λέξεις. (Ἡ τάξις τῶν συμφῶνων δὲν θὰ μετα-βληθῇ.)

Κατόπι, τῆ ἀνταλλαγῇ τριῶν γραμμάτων ἐκάστης τῶν λέξεων τούτων, δι' ἐνός ἄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζετε ἄλλας τέσσας λέ-ξεις, τῶν ὁποίων τὰ δευτέρω γράμματα νὰ ση-μαίνουν ἐκείνην, ἡ ὁποία πρώτη σὰς ἐβάσταξεν εἰς τὸν κόσμον.

Ἐστὶν ὁπὸ τοῦ Θεοφάνου.
347. Φωνηεντόλοιπον.
λπ - * - γς κ - χον - τ - πνκ.
Ἐστὶν ὁπὸ τοῦ Κάλκου τῆς Ἀτταλείας

348. Γρόφος.
Τί ; ΧΜΠ. TV
Ἐστὶν ὁπὸ τῆς Σίμωφης Νυκτῆς

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φέλλου 21.

225. Ἐνδύμα (ἔν, δετ, μά.) — 224. Ἐλένη ὠλένη. — 225. Ρῆμα. ἡμαρ. — 226. Δαίμων Ἄμμων.
227. ΚΑΤΑ (πάντα ΤΑ Καλά.) 228. Ἐξίς, ἌΓΑΝ (Θεὸν ἌΓΑπα ..) λέξις, λῆξις, ΤΑΦΗ (τασενὴ ΦΑΤην ..) ρῆξις, ρῆσις, ἌΝΗΡ (ΕἲΡΗΝΑῖος.) ρῶσις, φῶσις. — 229. — Ὁ Πάπα: Πῖος (πῖος) — 250 252. α') Τῆ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ ΜΑ: σῶμα, Μά-ριος, ἔρμα, Μάιος, νῆμα. β') Τῆ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ ΠΡΩ: πρῶτος, πρόμιος, πρῶρα, πρῶτος πρῶν. γ') Τῆ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ ΚΥ: κῦτος, Κύπρος, κυρῶ, κῦρος, κῦων. — 253. ΖΑΜΑ, ΓΕΛΑ, ΑΛΒΑ (ΖωΓραφικὴ, Ἄπ. Ἐλ. Ἄξ, Μολυβδος, Ἄδαμας. —) 254 Ἄ-ναψ τὸ λυχνάρι πρὶν σ' εὐρῆ ἡ νύχτα. — 255. Κάλλιον ἡ πρόνοια ἡ ἡ μεταμέλεια.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοῖς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὄρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ οἱ ἡμετέροις τῶν 10 πληροῦνται ὡς 10 λέξεις.]

Ἀνταλλάξω ταχυδρομικὰ δελτάρια τοῦ ἔξωτε-ρικοῦ. Διευθύναι: Hercule Tornazakis, Alexandrie (Egypte) (B-57)

Εὐχαριστῶ ἀνταλλάξω ταχυδρομικὰ δελτάρια. Ἀπάντησις ἀσφαλῆς καὶ ταχεῖα. Mlle Helé-ne Avierinou, Alexandrie (Egypte) (B-58)

Ἀνταλλάξω γραμματόσημα Γαλλικὰ παυθεῖ-σας ἐκδόσεως λεπτῶν 1, 2, 3, 4, 20, 30, 35, 40, 50, 75, διὰ τουρκικῶν παυθεῖσας ἐκ-δόσεως. — Gregoire J. Piperidès, Adalia (Turquie). (B-59)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χρυσεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 3 Ἀυγούστου 1902

Ἔτος 24^{ον}. — Ἀριθ. 31

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Τὰ φύλλα τοῦ εἵδους τούτου τῆς βε-νανεάς εἶνε ἴσως τὰ μεγαλῆτερα τοῦ φυ-πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζετε ἄλλας τέσσας λέ-ξεις, τῶν ὁποίων τὰ δευτέρω γράμματα νὰ ση-μαίνουν ἐκείνην, ἡ ὁποία πρώτη σὰς ἐβάσταξεν εἰς τὸν κόσμον.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖσις τῆς ἡμέρας, ἐφάνησαν μερικοὶ πίθη-κοὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης, περὶ τοὺς εἰκοσι μεγαλόσωμοι, δει-κνύοντες διάθεσιν νὰ ἐπαναλά-βουν τὰς ἐχθροπραξίας τῆς προ-τεραίας. Τὸ φρονιμώτερον ἦτο νὰ τοὺς ἀποφύγουν, καὶ τὸ κα-τῶρθωσαν κρατοῦντες τὴν σχε-δίαν διαρκῶς παρὰ τὴν ἀριστε-ρὰν ὄχθην, συγκαζομένην ὀλι-γώτερον ὑπὸ τῶν τετραχειρῶν.

Ὁ Τζῶν Κερτ παρετήρησεν εὐλόγως, ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν πιθηκῶν φυλῶν τῶν δύο ὄχθων θὰ ἦσαν σπάνια, ἀπ' οὗ ἡ συγκοινωνία δὲν ἦδύνατο νὰ γί-νην εἰμὴ διὰ τῶν φυτικῶν ἐκεί-νων γεφυρῶν, τὰς ὁποίας μετὰ πολλῆς δυσκολίας ἦδύνατο νὰ διέλθουν ἀκόμη καὶ οἱ πίθηκοι.

Ἀπέφυγαν νὰ σταθμεύσουν τὴν μισημορίαν, τὸ δὲ ἀπόγευμα ἡ σχεδία ἐσταμάτησε μόνον μίαν φοράν, διὰ νὰ παραλάβῃ μίαν ἀντιλόπην, τὴν ὁποίαν ὁ Τζῶν Κερτ εἶχε φονεύσῃ ὀπισθεν κα-λαμῶνος, παρὰ τινὰ ἀγκῶνα τοῦ ποταμοῦ.

Εἰς τὸν ἀγκῶνα τοῦτον, τὸ ρίον

Γιοχάουζεν ἐλόξευε πρὸς τὰ νοτιοανατο-λικὰ, μεταβάλλον σχεδὸν κατ' ὄρθην γω-νίαν τὴν μέχρι τοῦδε διεύθυνσίν του. Τοῦ-το ἀνησύχησε κάπως τὸν Κάμην, βλέ-ποντα ὅτι ἐρρίπτοντο πάλιν πρὸς βανα-τολικά τοῦ μεγάλου δίσκου, ἐν ᾧ τὸ τέρ-μα τοῦ ταξιδίου των εὐρίσκειτο πρὸς δυ-σημὰς, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Προφανῶς, δὲν ἦδύνατο νὰ χωρήσῃ ἀμ-φιβολία, ὅτι τὸ ρίον Γιοχάουζεν ἦτο πα-ραποτάμιον τοῦ Οὐμπάγκη, ἀλλὰ νὰ ὑ-πάγουν νὰ εὕρουν τὴν συμβολὴν των τό-

«Ε! Λάγκα, τί ἐφάρευσες ἐκεῖ;» (Σελ. 242, στήλ. 6'.)

σω μακρὰν, εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἐλευθεροῦ Κόγγου, ὁποία ἀτελεύτητος περιστρο-φῆ! Εὐτυχῶς, μετὰ πλὴν μιάς ὥρας, ὁ ὀδηγὸς ἐνόησε, χάρις εἰς τὸ ἐνστικτόν του, — διότι ὁ ἥλιος δὲν ἐφαίνεται, — ὅτι τὸ ποτάμιον ἀνελάμβανε τὴν προτέραν του διεύθυνσιν. Ἡδύνατο λοιπὸν νὰ ἐπι-ζουν, ὅτι θὰ παρέσυρε τὴν σχεδίαν μέ-χρι τῶν συνόρων τοῦ Γαλλικοῦ Κόγγου, ὅπεθεν θὰ ἦτο εὐκολὸν νὰ μεταβῶν εἰς Λιμπρεβίλλην.

Περὶ ὧραν ἕκτην καὶ ἡμίσειαν ὁ Κά-μης προσήγγισε τὴν ἀριστε-ρὰν ὄχθην καὶ εἰσῆλθεν εἰς μικρὸν κοιλίτικον, σχιαζό-μενον ἀπὸ τὸ πυκνὸν φύλ-λωμα ἐνὸς μεγάλου δένδρου, εἵδους παρεμφεροῦς πρὸς τὸ ἀνακάριον τῶν δασῶν τῆς Σεβεργάλης.

Ναὶ μὲν δὲν ἔβρεχεν, ἀλλ' ὁ οὐρανὸς ἐκαλύπτετο ἀκό-μη ἀπὸ νέφη καὶ ἀτμούς, τῶν ὁποίων ὁ ἥλιος δὲν κα-τῶρθωνε νὰ διασχίσῃ τὴν πυκνότητά. Δὲν ἔπρεπε νὰ συμπεράνουν ἐκ τούτου ὅτι ἡ νύξ θὰ ἦτο ψυχρά. Ἐν θερμομέτρῳν θὰ ἐδείκνυνεν ἀκόμη εἰκοσιπέντε ἕως εἰ-κοσιεξ βαθμούς ἀνωθεν τοῦ μηδενὸς τοῦ ἑκατονταβάθ-μου.

Πυρὰ ἐπιπυροβόλησε μετ' ὀλίγον μεταξὺ τῶν ὀγκολίθων τοῦ κοιλίσκου, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς μαγει-ρικός ἀνάγκας, δηλαδὴ διὰ τὸ ψήσιμον τῆς ἀντιλόπης. Αὐτὴν τὴν φοράν ὁ Λάγ-κας εἰς μάτην ἀνεξήτησε τίποτε μαλάκια διὰ νὰ ποι-κίλῃ τὸ ὄψολόγιον τοῦ δεί-πνου, ἢ τίποτε βανάνας διὰ νὰ ἀναμίξῃ τὸν ὀπὸν των με-τὸ ὕδωρ τοῦ ρίου Γιοχάου-ζεν. Ἀντὶ τούτων ὁμῶς ἡμπόρεσαν τοῦλάχιστον νὰ-παλλαγθοῦν ἀπὸ τοὺς κώ-

νωπας με την ιδίαν μεθοδον της προ-
τεραιας.

Την εβδόμην ωραν και ημισειαν, δεν
ειχεν ακόμη νυκτώση. Ἀσθενής λάμψις
ἀντενακλάτο ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ ποτα-
μοῦ. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του ἐπλεον σω-
ρεῖται καλάμων και φυτῶν και κορμῶν
δένδρων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀποσπασθῆ ἐκ
τῶν ὄχθων.

Ἐν ᾧ ὁ Τζῶν Κόρτ, ὁ Μάξ Οὐμπέρ
και ὁ Κάμης προητοίμαζον την στρω-
μνήν της νυκτός, σωρεύοντες ξηρὰ χόρ-
τα παρὰ την ρίζαν τοῦ δένδρου, ὁ Λά-
γκας ἐπηγαίνορχετο κατὰ μήκος της
ὄχθης, διασκέδαζων με την παρέλασιν
τῶν σωρῶν, τοὺς ὁποῖους παρέσυρεν ὁ
ποταμός.

Την στιγμὴν ἐκείνην ἐφάνη, εἰς ἀπό-
στασιν τριάκοντα περίπου ὀργυιῶν, ὁ
ὁ κορμὸς ἐνὸς δένδρου μετρίου μεγέθους.
Εἶχε θραυσθῆ πέντε ἢ ἑξὶ πόδας κάτω-
θεν της πρώτης του διακλαδώσεως, ὅπου
ἐφαίνετο ἡ θραύσις ἀκόμη νωπὴ. Πέριξ
τῶν κλάδων του, τῶν ὁποίων οἱ χαμη-
λότεροι ἐσύροντο μέσα εἰς τὸ νερόν, πε-
ριεπλέκετο φύλλωμα ἀρκετὰ πυκνόν,
μερικὰ ἄνθη, μερικοὶ καρποί, ὀλόκληρος
πρασιναδά ἡ ὁποία εἶχεν ἐπιζῆση της
πτώσεως τοῦ δένδρου.

Πολὺ πιθανὸν νὰ ἐκτυπήθη ὑπὸ κε-
ραυνοῦ τὸ δένδρον τοῦτο κατὰ την τελευ-
ταίαν θύελλαν. Ἀπὸ την θέσιν, ὅπου ἦ-
σαν χωμέναι αἱ ρίζαι του, εἶχε πῆσῃ ἐπὶ
της ὄχθης. Ἐπειτα ὀλισθαίνον ὀλίγον
κατ' ὀλίγον, ἀπελευθερούμενον ἀπὸ τὰ κα-
λάμια τὰ ὁποῖα τον συνεκράτου, ἀρπα-
γὲν ὑπὸ τοῦ ρεύματος, παρασυρθὲν εἰς
τὸ μέσον της κοίτης, ἐπλεε τώρα μαζί
με τὰ ἄλλα συντρίμματα ἐπὶ της ἐπι-
φανείας τοῦ ρίου Γιοχάουζεν.

Δὲν πρέπει νὰ φαντασθῆ κανεὶς, ὅτι
τὰς σκέψεις ταύτας τὰς ἔκαμεν ἢ ἦτο
ικανὸς νὰ τὰς κάμη ὁ Λάγκας. Τὸν κορ-
μὸν ἐκείνον δὲν θὰ τον παρετήρει περισ-
σότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἀκολου-
θοῦντας την φορὰν τοῦ ρεύματος, ἂν δὲν
εἴλκυε κατ' ἄλλον τρόπον την προσο-
χὴν του.

Τρόντι, εἰς τὸ διάκενον τῶν κλάδων,
ὁ Λάγκας ἐνόμισεν ὅτι διακρινε ἐν πλά-
σμα ζωντανόν, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν κινή-
ματὰ, ὡς νὰ ἐζήτηε βοήθειαν. Εἰς τὸ
ἐπικρατοῦν ἡμίφως, δὲν ἠμποροῦσε νὰ
ξεχωρίσῃ τί ἦτο τὸ περι οὐ ὁ λόγος
πλάσμα. Ἦτο ἀρὰ γε ζῶον;

Ἦτο μάλιστα, ἐν τῇ ἀμνηχανία του,
νὰ καλέσῃ τὸν Μάξ Οὐμπέρ και τὸν
Τζῶν Κόρτ, διὰ νὸν περιστατικόν τον
ἀπησχόλησεν.

Ὁ κορμὸς ἀπεῖχεν ἤδη μὲλις περὶ
τὰ τεσσαράκοντα μέτρα, λοξοδρομῶν
πρὸς τὸν κολπίσκον, ὅπου εἶχε προσα-
ράξῃ ἡ σχεδιά.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀντήχησε κραυ-
γὴ, κραυγὴ παράδοξος, θρηνώδης και

ἀπεινωσμένη, ὡς ἐὰν κάποιον ἀνθρώ-
πινον πλάσμα ἐζήτηε βοήθειαν και συν-
δρομήν.

Ἐπειτα, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κορμὸς
διήρχετο ἀπέναντι τοῦ κολπίσκου, τὸ
πλάσμα ἐκείνο, ἐξορμήσαν ἀπὸ τοὺς
κλάδους, ἐρρίφθη εἰς τὸ ὕδωρ, προφανῶς
με τὸν σκοπὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ξηράν.

Εἰς τὸν Λάγκαν ἐφάνη ὅτι ἦτο παι-
δίον, ἀναστήματος μικροτέρου ἀπὸ τὸ
ιδιόν του. Τὸ παιδίον τοῦτο πρέπει νὰ
εὐρίσκητο ἐπὶ τοῦ δένδρου κατὰ την στιγ-
μὴν της πτώσεώς του. Ἦξευρε νὰ κο-
λυμβᾷ; . . . Πιθανόν' ἀλλ' ὄχι τόσον
καλὰ, και πολὺ ὀλίγον διὰ νὰ φθάσῃ
την ὄχθην. Προφανῶς αἱ δυνάμεις του
τὸ ἐπρόδιδον, τὸ ἐγκατέλειπον. Ἐπά-
λαιεν, ἀνεφαίνετο, ἐξηφανίζετο, και,
κατὰ διαλείμματα, μία παράδοξος κραυ-
γὴ, ἐν εἶδος κλυγμοῦ, ἐξέφευγεν ἀπὸ τὰ
χείλη του.

Ἐξ ἐνοστικτοῦ, ἀπὸ αἰσθημα φιλαν-
θρωπίας, χωρὶς νὰ λάβῃ καιρὸν νὰ φω-
νάξῃ τοὺς φίλους του, ὁ Λάγκας ἐρρί-
φθη εἰς τὸν ποταμὸν και ἐξθασεν εἰς τὸ
μέρος, ὅπου τὸ παιδίον εἶχεν ἐξαφανι-
σθῆ διὰ τελευταίαν φορὰν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ Τζῶν Κόρτ
και ὁ Μάξ Οὐμπέρ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀ-
κούσῃ την πρώτην κραυγὴν, προσέτρε-
ξαν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ κολπίσκου. Βλέ-
ποντες τὸν Λάγκαν, ὁ ὁποῖος ἐκράτει
ἐν σῶμα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος,
τῶ ἔτειναν τὴν χεῖρα, διὰ νὰ τον βοη-
θήσουν νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ξηράν.

— Ἐ! Λάγκας, ἐφώνησεν ὁ Μάξ Οὐμ-
πέρ' τί ἐφάρευσες ἐκεῖ;

— Ἐνα παιδί, φίλε μου Μάξ. . .

— Παιδί; . . . ἐπανέλαθεν ὁ Τζῶν
Κόρτ.

— Μάλιστα, φίλε μου Τζῶν!

Και ὁ Λάγκας ἐγονάτισε πλησίον τοῦ
μικροῦ πλάσματος, τὸ ὁποῖον εἶχε σώσῃ.

Ὁ Μάξ Οὐμπέρ ἐσκυψε διὰ νὰ το
κυττάξῃ καλλίτερα.

— Δὲν εἶνε παιδί! . . ἀνέκραξεν ἐγει-
ρόμενος.

— Τί εἶνε λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ Τζῶν
Κόρτ.

— Ἐνας μικρὸς πίθηκος . . . ἕνα
βλαστάρι τῶν ἀπαισίων ἐκείνων τετρα-
χείρων ποὺ μας ἐρρίχθησαν! . . . Και
γιὰ νὰ το σώσῃς ἀπὸ τὸ πνίξιμο, ἐκιν-
δύνευσες νὰ πνιγῆς σὺ, Λάγκας;

— Ἐνα παιδί. . . και. . . παιδί! . .
ἐπανελάμβανεν ὁ Λάγκας.

— Ὅχι, σοῦ λέγω, και σε παρακαλῶ
νὰ το ἀφίσης νὰ ὑπάγῃ νὰ εὕρῃ την οἰ-
κογένειάν του εἰς τὸ δάσος!

Ἄλλ' ὁ Λάγκας δὲν εἶδε πίστιν εἰς
τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ φίλου του Μάξ,
και ἐπέμενε νὰ θεωρῆ ὡς παιδίον τὸ
μικρὸν πλάσμα, τὸ ὁποῖον τῷ ᾤφειλε
την ζωὴν και δὲν εἶχε συνέλθῃ ἀκόμη.
Ἦθεν, μὴ ἐνοῶν νὰ το ἀποχωρισθῇ,

τὸ ἐσῆκωσεν εἰς τὴν ἀγκαλιάν του. Ἐ-
πιτέλους, τὸ καλλίτερον ἦτο νὰ τον
ἀφίσουν νὰ κάμῃ τὸ κέ φ ι του.

Τὸ ἔφερε πλησίον της πυρᾶς, διὰ νὰ
το ζεστάνῃ, και ἄφ' οὐ ἐδεδοιώθη ὅτι
ἀνέπνεεν ἀκόμη, ὁ Λάγκας το ἔτριψε δυ-
νατὰ και ἐπειτὰ το ἐξῆπλωσεν ἐπὶ τοῦ
ξηροῦ χόρτου περιμένων νάνοιξῃ τοὺς
ὀφθαλμούς.

Ἡ φρούρησις της νυκτός διωργανώ-
θη κατὰ τὸ σύνθησις, και οἱ δύο φίλοι
δὲν ἐδράδυναν νὰποκοιμηθοῦν, διότι ὁ
Κάμης θὰ ἔμενε φρουρὸς μέχρι τοῦ με-
σονυκτίου.

Ὁ Λάγκας δὲν ἠμποροῦσε νὰ κλείσῃ
μάτι. Ἀνήσυχος, κατεσκόπευε και τὰ πα-
ραμικρότερα κινήματα τοῦ προστατευο-
μένου του, ἐξῆπλωμένου πλησίον του,
τοῦ ἐκράτει τὸς χεῖρας, ἠκροῦτο την τό-
σον ἀσθενῆ ἀναπνοήν του. . .

Και ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του,
ὅταν, περὶ την ἑνδεκάτην ὥραν, ἤκουσε
προφερομένην δι' ἀσθενούς φωνῆς την λέ-
ξιν «Νυχόρα! . . » ὡς ἐὰν τὸ παιδίον
ἐκάλει την μητέρα του!

(Ἐπειτα συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

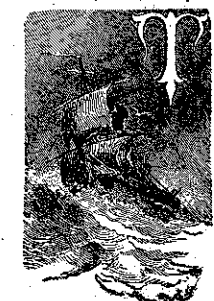
ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΑΤΕΙΣ ΜΕ ΠΑΤΩ ΣΕ

Ἀγαπητοί μου,

Ὁ περασμένον Σάβ-
βατον ἐωρτάζετο ἡ
στέψις τοῦ Βασιλέως
της Ἀγγλίας. Τὸ
χαρμόσυνον τοῦτο
γεγονὸς τοῦ «φίλου
και μεγάλου» Ἐθ-
νους τῶν «Ἀγγ-
λων» κατὰ την
στερεβότων ἔκφρα-
σιν τῶν ἐφημερί-

δων, διὰ τὰς μικρὰς μας Ἀθῆνας θὰ
παρήρχετο σχεδὸν ἀπαρητήρητον. — με-
μίαν δοξολογίαν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν Ναόν,
με ἕνα γεῦμα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν
και με τὴν φωταγωγῆσιν της Ἰονικῆς
Τραπεζῆς, — ἂν δὲν ἐπήρχετο ἐν ἄλλο
γεγονός, μία σύμπτωσις, ἡ ὁποία μετέ-
βαλεν ἐντελῶς τὴν ὄψιν της ἐορτῆς: ἡ
παρουσία δηλαδὴ ἰσχυροῦ ἀγγλικοῦ στό-
λου, προσορισμένου ἐκείνας τὰς ἡμέ-
ρας εἰς τὸ Φάληρον. Ἀπὸ πόσα σάφη
ἀπετελεῖτο ὁ στόλος αὐτός; Ἄλλοι τὰ
ἐμετροῦσαν εἰκοσιπέντε, ἄλλοι τὰ ἐλο-
γάριαζαν τριανταεξ, ἄλλοι τὰνεβίβαζαν
εἰς πενήντα. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὅλη
ἡ θάλασσα μεταξὺ τῶν δύο Φαλήρων
ἐκαλύφθη ἀπὸ χαλυβδίνους κολοσσούς,
ἀπὸ πλωτὰς πύλαις, και ὅτι χιλιάδες
πολιτῶν Ἀγγλων, — τὰ πληρώματα τῶν
πλοίων ἐκείνων, — ἐπρόκειτο νὰ ἐορτά-
σουν ἐδῶ τὴν στέψιν τοῦ Βασιλέως των.

Ὁὕτως οἱ ἄθλιοι Ἀθηναῖοι και Πειραιῶς
ἀπεφάσιον νὰ λάβουν μέρος ἐπισημῶς
εἰς τὴν ἐορτήν, διὰ τὴν ὁποῖαν πρὸ ἡμε-
ρῶν πολλὰ θαυμασία ἐβουλλοῦντο, τὰ
θαυμασιώτερα τῶν ὁποίων θὰ ἦσαν ὁ
κανονισβολισμὸς και ἡ φωταγωγῆσις τῶν
θωρηκτῶν, καθὼς και τὰ πυροτεχνήματα,
τὰ ὁποῖα θὰ ἐκαίοντο εἰς τὸ Φάληρον. . .

— Φαντασθῆτε τί ἔχει νὰ γίνῃ! ἔ-
λεγον οἱ Ἀθηναῖοι και οἱ Πειραιεῖς.
Πενήντα πλοῖα θὰ ρίψῃ τὸ κῆθῆνα ἀπὸ
ἐκῆτον μίξ κανονίε! δηλαδὴ θὰ πῆσουν
πέντε χιλιάδες κανονίε! Ἄ! μ' αὐτὸ
θὰ εἶνε σωτὴ νυμαρχία! Ἐπειτα τὸ
βράδῃ ἡ φωταγία. . . Φαντασθῆτε νὰ φω-
ταγωγῆθῃν π. νῆντα πλοῖα με ὅλα των
τὰ ἠλεκτρικά! Τί ἔχει νὰ γίνῃ! τί ἔ-
χει νὰ γίνῃ! . .

Και ὅλοι, μικροὶ και μεγάλοι, ἐπερί-
μεναν με καρδιοκτύπι την ἡμέραν, ἡ
μᾶλλον τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου, διὰ
νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ Φάληρον και νὰπο-
λεύσουν τὰ θαυμάσια της ἐορτῆς, τὰ
ὁποῖα εἰς τὴν φαντασίαν των, ὑπερέβαι-
ναν τὰ θαυμάσια της Χαλιμάς.

Ἡ κίνησις ἤρχισε ζωηρὰ ἀπὸ τὸ πρωί.
Οἱ δύο σιδηρόδρομοι μετέφεραν εἰς τὸ
Φάληρον πολλούς, οἱ ὁποῖοι εἶχον σκο-
πὸν και μέσον νὰ διημερεύσουν ἐκεῖ, διὰ
νὰπολαύσουν τὸ μεσημέρι τὸ θέαμα και
τὸ ἀκουσμα τῶν κανονισβολισμῶν. . .
Αὐτοὶ ἀπεγοητεύθησαν ὀλίγον, διότι ὄχι
ἀπὸ ἐκατὸν μίαν, ἀλλὰ ἀπὸ δώδεκα μό-
νον κανονίε ἐρρίψε καθένα πλοῖον, και
ὁ ἀριθμὸς τῶν πέντε χιλιάδων ἠλαττώ-
θη σημαντικῶς. . . Ἀλλὰ και αὐτὸ τε-
λοςπᾶντων ἠμποροῦσε νὰ θεωρηθῆ ὡς
μία μικρὰ ναυμαχία, ἐπειτα τοὺς φιλο-
θεάμονας θῆπεζήμιονεν ἡ ἐσπέρα. . .

Τὸ ἀπόγευμα συνέθη κάτι τι ἐκτακτον
και πρωτοφανές: αἱ Ἀθῆναι ἤρχισαν
νὰ ἐρημοῦνται, και ἕως τὸ βράδῃ ἦσαν
ἐρημοί. Ψυχὴν σχεδὸν δὲν ἔβλεπεσ πῆσον
εἰς τὰ κέντρα. Ὅλοι, σὺν γυναίξῃ και
τέκνοις, εἶχον καταβῆ εἰς τὸ Φάληρον.
Πῶς; Μὲ τὸν τροχιόδρομον ἢ με τὸν σι-
δηρόδρομον, θὰ μου εἶπητε. Ναί, ἀλλὰ
φαντασθῆτε τί ἐγένεν εἰς τὰ τραίνα ἕως
νὰ καταβῆ ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος! Εἶνε
ἀδύνατον νὰ το φαντασθῆτε, ὅσοι δὲν πρ-
εφύρεθητε εἰς κανένα σταθμὸν, διὰ νὰ ἰδῆ-
τε τρεῖς και τέσσαρας χιλιάδες ἀνθρώπους
νὰ διαφιλονεικοῦν λυσταδῶς τὰς πεντα-
κοσίας μίξ ἀμαξοστοιχίας, ἡ ὅσοι
δὲν εἶδατε διερχομένην ἀμαξοστοιχίαν,
στενάζουσαν ὑπὸ τὸ φοβερὸν φορτίον της,
με τὸὺς ἐπιβάτας στοιβαγμένους μέσα ὡς
σχορδέλλες, κρεμασμένους εἰς τὰ κάγκελα,
καθημένους εἰς τὰ σκαλοπάτια ἢ
και καθημένους ἐπὶ. . . τῶν καθημένων.
Δὲν ἦτο πλέον ταξιδιον ἐκεῖνο, ἦτο
μαρτύριον. Ἀλλὰ και με ὅλον τὸ στοί-
βαγμα, πάλιν δὲν ἐφθασαν οἱ σιδηρό-
δρομοι. Πολλοὶ κατέβησαν εἰς τὸ Φά-
ληρον με ἀμάξια, με βίξιβί, με κάρρα,

και περισσότεροι με τὰ πόδια των. Ὅ-
σοι δὲν εἶχον δυνάμεις ἢ ὄρεξιν νὰ πο-
λεμήσουν εἰς τὸν σταθμὸν πρὸς κατάλη-
ψιν μίξ θέσεως, — ἀνευ καθίσματος, —
κατέφευγον εἰς στρατήγημα: Ἐπήγα-
ναν πεζῇ εἰς τὸν προηγούμενον σταθμὸν
και εἰσῆρχόντο εἰς τὴν ἐπιστρέφουσαν
ἐκ Φαλήρου ἀμαξοστοιχίαν, και ἐπειδὴ
αὐτὸ το ἔκκμηον πολλοί, αἱ ἀμαξοστοι-
χία ἐφθάναν εἰς τὸν τελευταῖον σταθμὸν
τῶν Ἀθηνῶν πλῆρεις ἀπὸ ἐπιβάτας, ὄχι
ἐρχομένους ἐκ Φαλήρου ἀλλὰ πηγαινόν-
τας εἰς τὸ Φάληρον! Κ' ἐκεῖ τὰς ἐπερί-
μεναν αἱ χιλιάδες. . .

Ἐγνοεῖται, ὅτι ἕως τὸ βράδῃ εἶχε μα-
ζευθῆ τὸς κόσμος εἰς τὸ Φάληρον, ὅσοι
δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον νὰ χωρήσῃ.
Ἐκεῖ πλέον ἦτο τὸ ἀληθινὸν πατεῖς
με πατωσε. Και τὸ μαρτύριον της
διαμονῆς, ἦτο σκληρότερον ἀπὸ τὸ μαρ-
τύριον τοῦ ταξιδίου. . . Ὅλα ὅμως τὰ
ὑπερέβη τὸ μαρτύριον της ἐπιστροφῆς.
Φαντασθῆτε: ὅλοι ἐκεῖναι αἱ χιλιάδες,
αἱ ὁποῖαι κατήρχοντο ὀλίγον κατ' ὀλί-
γον ἀπὸ τὸ πρωί, νὰ θέλουν νὰ ἐπιστρέ-
ψουν ὅλοι μαζί, μετὰ τὴν λήξιν της ἐορ-
τῆς, διὰ της ἀμαξοστοιχίας τοῦ μεσονυ-
κτίου! Και τότε ἐγένε θρήνος και
σπαραγμὸς. . . Ἐως τὰς πέντε τὸ πρωί
οἱ σιδηρόδρομοι μετέφεραν ἀδιακόπως τὸν
κόσμον, και εἰς τὰς ἐπτὰ πάλιν ἤρχι-
σεν ἡ μεταφορὰ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον
διανυκτερεύσῃ — ἄπνοι, — εἰς τὸ Φάλη-
ρον, και ἐξῆκολούθησεν ἕως τὰς δέκα.
Μάλιστα! πολλοὶ οἱ ὁποῖοι κατέθη-
σαν τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, κα-
τῶρθωσαν νὰ φθάσουν εἰς τὸ σπι-
τάκι των τὴν πρωίαν της Κυριακῆς.

Και τί εἶδαν εἰς τὸ Φάληρον; Σπάνια
πράγματα, ὁμολογουμένως. Τὰ πυροτε-
χνήματα ἦσαν λαμπρὰ και ἡ φωταγί-
γησις τοῦ στόλου ὄνειρον. Ὁραῖον, ἐξο-
χον θέαμα. Ἀλλὰ ἤξικεν ἀρὰ γε τόσον
κόπον, τόσα βάσανα, τόσα μαρτύρια;
Ἄν μ' ἐρωτᾶτε, ἐμέ, θὰ σας εἶπω ὄχι,
— ὄχι, και χιλιάκις ὠραιότερον ἂν ἦτο
τὸ θέαμα! Ποῦ ἠκούσθη ποτὲ διασκέ-
δαις με βάσανα, με ἀγρυπνίαν, με ἀ-
γωνίαν, με συνωστισμόν, με κίνδυνον;
Διὰ νὰποφασίσῃ κανεὶς νὰ κάμῃ ἕνα τα-
ξιδι ὑπὸ τοιοῦτους ἔρους, — καθημένους
ἢ ἰστάμενος εἰς τὸν σιδηρόδρομον και ἔ-
χων ἐπάνω του ἄλλους δέκα, — πρέπει
τὸ ταξιδι αὐτὸ νὰ εἶνε της ἀπολύτου
ἀνάγκης, ταξιδι ζωῆς ἢ θανάτου, μία
φυγὴ πρὸ τοῦ ἐχθροῦ, πρὸ της πλημμύ-
ρας, πρὸ της ἐκρήξεως ἠφαιστείου. Ἀλ-
λὰ χάριν διασκέδασις, οἰκσδήπτε, πα-
ράμοιον ταξιδι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἄν-
θρωπον πολιτισμένον και λογικόν. Εὐ-
τυχῶς, ὑπῆρξαν εἰς τὰς Ἀθῆνας και
τοιοῦτοι σπάνιοι ἄνθρωποι. Και αὐτοὶ
εἶχαν ὄρεξιν νὰ ἐξοδεύσουν ἐγδόντα λε-
πτὰ και νὰ κατέβουν εἰς τὸ Φάληρον διὰ
την φωταγίαν. Ἀλλ' ἄμξ ἐφθασαν ἕως

τὸν σταθμὸν και εἶδαν τὸ κακόν που ἐ-
γίνετο, ἄμξ εἶδαν προπάντων ὅτι αἱ ἀμα-
ξοστοιχία δὲν ἐπερναν μόνον ὄσους ἐ-
προλάμβανον νὰ πάρουν θέσιν, ἀλλὰ και
ὄσους εἶχαν τὴν ἀναίδειαν νὰ σφηνωθοῦν
μεταξὺ τῶν καθισμάτων ἢ νὰ καθίσουν
ἐπὶ τῶν ἄλλων, (πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν
ἐπιτρέπεται εἰς κανένα μέρος τοῦ πολι-
τισμένου κόσμου,) οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ
φρονιμώτατα διηυθύνθησαν πρὸς τὸ Ζάπ-
πειον. Ἀπὸ ἐκεῖ τὸ θέαμα της φωταγω-
γήσεως τοῦ στόλου δὲν ἦτο ἴσω; τότε
λαμπρὸν ἐνεκα της ἀποστάσεως, εἶχεν ὁ-
μως τὸ πλεονέκτημα νὰ παρέχῃ τέρψιν,
ἔστω και μικρὰν, χωρὶς καμμίαν ἐνδ-
χλησιν. Δὲν συμφωνεῖτε;

Σὰς ἀσπάζομαι, ΦΙΛΙΩΝ

ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

— Ἄχ ἡ κακομοῖρα! θὰ πνιγῇ! . .
Τρέξατε! . . βοήθεια! . . ;

— Μὰ ποῖα θὰ πνιγῇ

— Νά. . . ἐκεῖνη ἡ μεγάλη και ὠ-
ραία πεταλούδα! . .

Και τὸ εὐαίσθητον κοριτσάκι, παρὰ
τὸ χεῖλος της μεγάλης δεξαμενῆς τοῦ
πάρκου, φωνάζει, κλαίει, παρακαλεῖ, ἀ-
γωνίζεται, ἀπλόνει τὸ χέρι, σκύπτει με
κίνδυνον νὰ πέσῃ μέσα εἰς τὸ νερόν.

Ἡ μεγάλη και ὠραία ἐκεῖνη πετα-
λούδα πραγματικῶς κινδυνεῖ νὰ πνιγῇ.
Τί κρῖμα! . . Ἐπλησίασε πολὺ τὸ νε-
ρόν, διὰ νὰ μυρίσῃ ἕνα λουλουδάκι που
ἐπλεεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, και ἐπαρα-
πάτησῃ, και ἐβράχυσαν τὰ πτερά της, και
ἐγένε βαρεῖα, και εἰς μάτην ἀγωνίζεται
τώρα νὰ πετάξῃ. . . Ὅ! πνιγῇ! τί κρῖμα!

Τὸ εὐαίσθητον κοριτσάκι τὴν λυπεῖ-
ται, και χαλᾷ τὸν κόσμον.

Ἀλλὰ τρέχει ὁ πατέρας της, ἀπλόνει
τὸ μαστοῦνι του, και ἡ πεταλούδα εὐ-
ρίσκει πάτημα.

Ἐτώθη! Τί χαρὰ! . . Νά την εἰς
την ἄκρη τοῦ μαστουνιοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ
πατέρας σιγά-σιγά τραβᾷ ἔξω. Παίζει
τὰ πτερά της διὰ νὰ στεγνώσουν. Ὅλί-
γον ἀκόμη και θὰ πετάξῃ, θὰ φύγῃ. . .

Ἀλλὰ τὸ εὐαίσθητον κοριτσάκι δὲν
την ἀφίνει.

— Τί μεγάλη και ὠραία πεταλούδα! . .

Και τὴν πιάνει. Τώρα ἡ ὠραία πε-
ταλούδα εἶνε αἰχμάλωτος. . .

— Ὅ! σου φύγῃ! λέγει ὁ πατέρας.

— Ἄ μὰ! κάμνει τὸ εὐαίσθητον
κοριτσάκι.

Και τὸ κοριτσάκι πέρνει μίαν μεγά-
λην καρφίτσαν, τρυπᾷ τὴν πεταλούδαν
και τὴν καρφόνει εἰς τὸ καπέλο της.

Ὄ, τώρα βέβαια δὲν θὰ φύγῃ. . . και
ὄχι μόνον. δὲν θὰ φύγῃ, ἀλλὰ και θὰ
φοφήσῃ. . .

Δι' αὐτὸ λοιπὸν τὴν ἔσωσε, τὸ εὐαί-
σθητον, τὸ εὐσπλαγγικόν κοριτσάκι;

Τί παράξινη εὐσπλαγγία! . .

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια. Ύδα σελ. 236.)

‘Αλλά ποιος ήτο αυτός ο Γιαννιός, τόν όποιον έκρινε τόσον άυστηρώς ο κόμης ;

‘Ο Γιαννιός αυτός ήτο ένα καλό και άπονήρευτο παιδί, τού όποιου τó μόνον ελάττωμα ήτο ο τυφλός θαυμασμός, τόν όποιον έτρεφε πρòς τόν κύριόν του. Είς τās χείρας τού νεαρού βαρώνου, ο Γιαννιός ήτο έν νευρόσπαστον εύπειθής. Τόν έκαμνεν ο,τι ήθελεν. ‘Αλλως τε διεσκέδαζε πολύ με τās φάρσας τού Βαλεντινού, — είς τās όποιās πάντοτε ελάμβανε μέρος, είτε κρυφά είτε φανερά, — και από τὰ πολλά γέλια που έκαμνεν, είχαν ανοίξη τó στόμα του έως ταυτιά του. ‘Επίσης είχαν μεγαλώση και ταυτιά του από τó πολú τράβηγμα, διότι οί χωρικοί, μη δυνάμενοι να έκδικηθούν τόν Βαλεντινον, έξεθύμαιναν με τόν Γιαννιόν.

Μικρά, πρòς τὰ επάνω έστραμμένη μύτη, γουρλωμένα μάτια και φρόδια σηκωμένα από μίαν διαρκή έκπληξιν, συνεπλήρουν τήν ιλαράν φυσιογνωμίαν τού μικρού τούτου αλλά πραγματικώς πιστού υπηρέτου.

Τήν επάυριον, πρωί-πρωί, άφ' ούδέθθησαν αι άποσκευαί, ο Βαλεντινος, ο Πονηριδης και ο Γιαννιός ήτοιμασθησαν να ίππεύσουν και να αναχωρήσουν. ‘Ο Πονηριδης ίστατο σοβαρός και άξιοπρεπής, υπερηφανευόμενος διά τήν έμπιστοσύνην τού κόμητος, ο όποιος είς αυτόν είχε δώ-

κείνη έμελλε να καταλήξη είς τήν πρωτεύουσαν τού Βεελζεβούλ, τού βασιλέως τής Κολάσεως.

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

‘Η αναχώρησις αυτή, τήν όποιαν ο Βαλεντινος, πρò όλίγων ήμερών άκόμη, όνειροπόλει ως έορτήν, πάν άλλο υπήρξεν ή παιδρά. Προειδοποιήσαμεν τούς αναγνώστας μας, ότι ο νεαρός βαρώνος δέν είχε κακήν καρδίαν, ή δε άρνησις

‘Ο Βαλεντινος και ο Πονηριδης ίππευον καλούς ίππους, εύρώστους και ώραιούς, ο δε Γιαννιός είχε καθαλλικέωση τόν δυνατώτερον, έξ όσων υπήρχον είς τούς σταύλους τού κόμητος, ένα ίππον φαίδν μεγάλης άντοχής, επί τού όποιου, φυσικά, έφορτώθη και ο μεγαλύτερος μάροισπος.

Διά να φθάσουν ούτως είς τó Παρίσι, θά έχρειάζοντο δέκα έως δωδεκα ήμέρας, αναλόγως τής καταστάσεως τών οδών. Αί πρώται ήμέραι εφάνησαν είς τούς τα-

«Από τούς τρεις λοιπόν ίππείς, οί όποιοι ανεχώρουν εκ τού χωριού.» (Σελ. 244 στήλ. β'.)

τού κόμητος να επανίδη τόν υιόν του πρòς άποχαρειτισμόν, ήτο ίκανή να λυπήση και καρδίαν σκληροτέραν τής ιδικής του. ‘Επίσης έλυπείτο και μετενόει πικρώς, διότι, είς μίαν στιγμήν τρέλλας, υπέκυψεν είς τās παρορμησεις τού Πονηριδου και παρεγνώρισεν τήν πατρικήν έξουσίαν.

‘Αλλ' ο Βαλεντινος εγνώριζεν ότι αι άποφάσεις τού κόμητος ήσαν σταθεραί και ανέκκλητοι: όθεν ανεχώρησε χωρίς άπόπειραν συμφιλίωσης και συγγνώμης, και διά να παρηγορηθή όλίγον, υποσχέθη καθ' έαυτόν να τηρήση πιστώς και κατά γράμμα τās υποσχέσεις που έδωσεν είς τόν πατέρα του.

‘Επειτα τó τοπίον ήλλαξεν όφιν και οί τρεις ίππείς εισήλθον είς τήν εύφορον και πλούσιαν χώραν τού Μαίνου. Αί έκτάσεις εκείναι, αι σκεπασμένοι από λειμώνας και από άγρούς, αι πεδιάδες αι διαδεχόμεναι τās πεδιάδας, οί κερφοί οίκισκοι, τὰ ιδιόρυσμα κωδωνοστάσια, ελη αυτή ή χώρα εφάνη είς τήν άπλοϊκήν ψυχήν τού Γιαννιού ως βασιλείον νέον και παράδοξον, κάπως ύποπτον, τού όποιου οί κάτοικοι δέν ήτο και έντελώς βέβαιος άν ήσαν χριστιανοί ... και ήρχισε να ένθυμηται με άλγεινόν πόθον τó αγαπητόν του Κερκόζ.

‘Αλλ' ίππευε χωρίς να λέγη λέξιν, διότι οί κάτοικοι τής Βρετάνης έχουν τήν λύπην, σιωπηλήν. Μόνον οί όφθαλμοί του, έρυθ.οί από τὰ δάκρυα, έστρέφοντο συχνά πρòς τόν κύριόν του, τόν όποιον ήγάπα με διπλήν άφοσίωσιν τώρα, διότι ήτο ο μόνος του συμπολίτης είς τήν γήν τής έξορίας !

‘Αλλά τού Βαλεντινού ή λύπη διεσκεδαζετο. Νέοι έρρίζοντες ! νέα ζωή ! Και έβλεπε με άνοικτούς όφθαλμούς τὰ ώραιότερα όνειρα, έν ο ήκουε τόν Πονηριδην ο όποιος τω όμιλει όλονέν περί τών Παρισίων, περί τής πολυτελείας τών Παρισίων, περί τών διασκεδάσεων τών Παρισίων ...

‘Αποτόμως, είς όρμήν νεανικής παραφορής, ο Βαλεντινος εκέντησε τόν ίππον του και άπεμακρύνθη με καλπασμόν, ώστέ θέλων να φθάση γρηγορώτερα είς τήν εύτυχίαν του ...

Τότε ο Πονηριδης, μείνας μόνος και άπαξιών ναποτείνη τόν λόγον, πρòς τόν μελαγχολικόν Γιαννιόν, παρεδόθη είς τās σκολιάς του σκέψεις.

— Παιδί μου, έλεγε πρòς τόν έαυτόν του, άν δέν είσαι ήλίθιος, έκαμες τήν τύχην σου ! Νά, τώρα είσαι ο σύμβουλος, ο μέντωρ ενδς μικρού άνοήτου, ο όποιος θάποκτήση μετ' όλίγον ένα μεγάλο σάκκον, γεμάτον τσεκίνια ... Γιατί να μην πάρης και συ τó μερτικό σου ; ... Και μάλιστα, με τήν βεήθειαν τής καλής σου θείας Περδίκη και τού καλού σου θείου Περδίκη, διατί να μη βάλης 'εστ'ό χέρι όλόκληρον τόν σάκκον ; Πονηριδη, αγαπητέ μου Πονηριδη, ή τύχη σου άνοιξε ! ‘Εχε, μάτια μου, τó νού σου !

Μετ' όλίγας ήμέρας, τὰ δάση έγιναν πυκνότερα, σκιερότερα' υπό τὰ φυλλώματα, ήκούοντο τὰ τερετίσματα τών τρυγάνων' διά λιθίνων γεφυρών διήρχοντο ώραία, θορυβώδη ποτάμια ... ‘Ητο τó θελκτικόν και χαριτωμένον τοπίον τού ‘Ιλ-ντε-Φράνς.

Τήν έσπέραν εκείνην εφθασαν είς τās Βερσαλλίας. ‘Ο Βαλεντινος είδεν είς τó λυκόφως τó ανάκτορον τού βασιλέως τής Γαλλίας, τόν επίβλητικόν όγκον τής πομπόδους του άρχιτεκτονικής, τās κανονικās γραμμές τού ώραιου του κήπου. Και ο νεαρός φιλόδοξος ένόμισεν ότι επάτησε τήν φλιάν τών μεγαλείων και τής δόξης.

‘Αναχωρήσαντες τήν πρωίαν ένωρίς, εφθασαν είς τó Παρίσι, καθ' ήν ώραν ή ζωηρότης τής πρωτεύουσής ήτο είς τó κατακόρυφον. Είσηλθον διά τής οδού τού ‘Αγίου ‘Ονωρίου. ‘Ο Γιαννιός σαστισμένος έντελώς από τόσους άνθρώπους, τόσας φωνάς και τόσα έκτακτα θέαματα, ήνοιξε τούς όφθαλμούς, έτεινε τὰ ώτα, αλλά δέν εύρισκε να είπη λέξιν. ‘Οταν τού έπέρασεν ή άφασία, ήρώτησεν έξαφνα διατί οί Παρισιοί έκτιζαν τέσσαρα πέντε σπίτια, τó ένα επάνω είς τó άλλο.

Κ' έφοβαίτο πολύ ο Πονηριδης τούς γρόνθοσ του Γιαννιού, οί όποιοι έπιπταν έξαφνικά, άπότομα, χωρίς λέξιν, χωρίς προειδοποίησιν ... Δι' αυτό και τώρα έσιώπησεν εγκαίρως, όπως κάθε φοράν που ήθελε να πειράξη τόν νεαρόν χωρικόν. Τριγύρω των ο δρόμος έμηνμηκία, και κραυγαί ποικίλαι και διάτοροι άντήχουν πανταχόθεν : — Τομάρια λαγού ! .. πάρτε τομάρια λαγού !

— Ρούχα, παληά ρούχα αγοράζω ! ..
— Οί κερδισμένοι αριθμοί τού Λαχίου ! ..
— Γιατίσο ! γιατίσο ! γιατίσο ! Μιά πεντάρα τó ποτήρι ! ..
— Σκουπές ! σκουπές !
— Ψάρια ! ώραία ψάρια !
[‘Επεται συνέχεια]
ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ
[Κατά τó Γαλλικόν τού Louis Morin]

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Β'.

Για να ιδήτε τι άπερίσκεπτος είνε αυτός ο ‘Ανδρείος ‘Αχιλλεύς, κυττάζετέ τον με τι τρόπον βγαίνει από τó σπίτι του.

Τρέχει σαν τρελλός. Τίποτε δέν βλέπει εμπρός του. Καθώς περνά, αναποδογυρίζει τὰ πάντα.

Τι σκουντιές, τι κλωτσιές, τι τσαλαπατήματα, τι πεισίματα και τι φωνές ! ..

Πολλές φορές πέφτει και ο ίδιος. Κτυπά, γδέρνει τó χέρι του, αίματόνει τó γόνατό του. ‘Αλλά τέτοια μικρά πράγματα δέν του κάμνουν έντύπωσιν τού άνδρείου μας. Πολλά είδε και έπαθε 'ετή ζωή του, μα ποτέ του δέν έκλαψε για τέτοιες μικροδουλιές.

Και ο ‘Ανδρείος ‘Αχιλλεύς σηκώνεται άμέσως όρθιος και δέν κυττάζει παρα πώς να σηκώση από κάτω και να παρηγορήση τὰ παιδιά που έρριψε. Τρέχει από τó ένα είς τó άλλο, όμιλει'ς αυτό, χαϊδεύει εκείνο γίνεται χίλια κομμάτια που λέγουν κατατοσάκιζεται να τὰ ήμερώση.

— Δέν το έκαμα επίτηδες ... δέν το ήθελα .. Νά, πάρε συ μία καραμέλα .. να, πάρε συ μία πεντάρα .. Μην κλαίς .. μην κλαίτε, να σας χαρώ .. Δέν είνε τίποτε .. β α β α είνε και θά περάση ..

Και τὰ καίμένα τὰ παιδάκια, που έχουν τρία β α β α τὰ δύο των, εύρίσκουν πολύ μικρή παρηγορία με τήν ιδέα ότι ο ‘Ανδρείος ‘Αχιλλεύς δέν το έκαμεν επίτηδες.

Γιατί τὰ β α β α πονούν, με όλες τές καραμέλες, με όλες τές πεντάρες, και με όλα τὰ χάρδια και τὰ γλυκόλογα ..

(Συνέχεια προσεχώς)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

‘Ο δε Γιαννιός έθρηνολόγει άπαρηγόρητος.» (Σελ. 244, στήλ. α'.)

σι, τās τελευταίας παραγγελίας, διότι δέν ήθέλησε να δεχθή τόν υιόν του πρòς άποχαρειτισμόν. ‘Ο Βαλεντινος έκλαιε σιγηλώς, θλίβων τόν άδελφόν του είς τās άγκάλας του' ο δε Γιαννιός έθρηνολόγει άπαρηγόρητος, ως εάν ή ίππασία ε-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ Α ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

(Ίδε την Προκήρυξιν εις την Διάπλιν του 1901 σελ. 368)

Σήμερον δημοσιεύω τὰ ποστέλεσματα του Πρώτου Διαγωνισμού του Ξεσπαθώματος δια τὸ ἔτος 1902, τὰ ὅποια εἶνε ἀρκετὰ εὐχάριστα καὶ ἱκανοποιητικὰ, διότι, ὡς βλέπετε, διὰ τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου προστέθησαν εἰς τὸν κύκλον μας 336 νέοι συνδρομηταί. Ὡς ἀπαρχή, ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶνε διόλου μικρὸς. πᾶρχει δὲ πᾶσαν ἐλπίδα, ὅτι οἱ ἐπόμενοι Διαγωνισμοὶ θὰ δώσουν Ἀποτελέσματα ἀκόμη πλείον εὐχάριστα.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐκφράζω καὶ δημοσιάζω θερμότητάς μου εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ἐγγράφοντες νέους συνδρομητάς, — εἴτε πολλοὺς εἴτε ὀλίγους, — καὶ ἐπιδείξαντας οὕτω τὴν πρὸς τὸ περιοδικὸν μας ἀγάπην των. Μετ' ἐμοῦ τοὺς εὐγνωμονοῦν καὶ πάντες οἱ συνάδελφοί των, ὁλόκληρος ἢ ἐν Διαπλάσει πολυπληθὴς οἰκογένεια, ἢ ὅποια, χάρις εἰς τὸν ζήλόν των καὶ εἰς τὴν δραστηριότητά των, ἐγίνε φέτος πολυπληθεστέρη. Ἄς εἶνε βέβαιοι οἱ Ξεσπαθώσαντες ὅτι εἰργάσθησαν ὑπὲρ τοῦ κοινῆς καλοῦ, συντελέσαντες εἰς τὴν πρόσδοκον καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ μόνου περιοδικοῦ, τὸ ὅποτον τέρπει, διδάτκει καὶ μορφώνει τὴν πανελληνίον νεότητά.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α' ΤΑΞΕΩΣ

ΤΥΔΕΙΣ (κορυφαῖος, ἐνέγραψεν 17 συνδρομητάς. θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν του εἰς μεγαλύτερον σχῆμα, ἐν τῷ μὲν τοῦ συμπλέγματος τῶν λοιπῶν βραβευομένων, καὶ θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας φρ [17x2=] 34.) Μικρὸς Ἀθηναῖος, ἐνέγραψε 14 συνδρομητάς. — Πέτρα Σκανδαλοῦ, 13. — Μαρία τοῦ Εὐριπίου, 12. — Χρυσανθεμὶς 12. — Ἄνθος τοῦ Μαῦου, 11. — Τί-Τί-Μπου-Μπου, 11. (Ὁλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν καὶ θὰ λάβῃ ἕκαστος βιβλία ἀξίας φρ. 1,50 κατὰ συνδρομὴν.)

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β' ΤΑΞΕΩΣ

Ἄναμμεν Σπῖρο (ἐνέγραψε 10 συνδρομητάς. θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν του, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας φρ [10x 1,50 =] 15.) — Δοσάχαρτον, 9. — Χρυσόρονος Μήρας, 8. — Κωνστὸν Κάστανον, 7. — Γρηγ. Ν. Ριζοπούλου, 7. — Δημ. Σπυρ. καὶ Νικ. ἀδελφοὶ Θεραϊνοῦ, 6. — Μπιρμπίρα, 6. — Βιμαρμένη, 5. — Μιθριδάτης, 5. — Ἀντιγόνη, 4. — Βενιαμὶν Ὁ Δέσποινα, 4. — Κανακίσιος Ἦρας, 4. — Κόντε Ραπανάκης, 4. — Κόρη τοῦ Σπυρ. μόνου, 4. — Κουασιμάδος, 4. — Μέμφρις, 4. — Παμπόνηρος Κατεργιάς, 4. — Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος, 3. — Ἀποδμημονέως Χαλκιδῆς, 3. — Εὐσταθία Κ. Ζαχαράκη, 3. — Θερὶνῆ Βροχή, 3. — Κωνσταντ. Κ. Καπρακόπουλος, 3. — Κελατιστρά, 3. — Βενιευμένιος Σιωπίτης, 3. — Ἀδελφαὶ Τριανταφυλλίδου, 3. (Ὁλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν, θὰ λάβῃ δὲ ἕκαστος βιβλία ἀξίας φρ. 1,25 κατὰ συνδρομὴν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ

Α'. — Οἱ ἐξῆς ἐνέγραψαν ἀπὸ δύο συνδρομητάς ἕκαστος, δικαιούμενοι νὰ λάβουν ἐκ τοῦ Γραφείου μου βιβλία ἀξίας 2 φρ.

Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης. — Ἄνθος τῆς Κερκύρας. — Ἰωάννης Χ. Βραβείδης. — Ἐλληνοπούλα. — Ἑλπίς Κόσμου. — Ἰσημερινὸς τὸ Κόσμου. — Κιουκιουρίστρα (μέλος τοῦ Συλλόγου «Νεότης») — Λευκὸς Ἰακίνθος. — Ἀναστ. Γερ. Μακρῆς. — Λόφης Μαργαρίτης. — Δημ. Ε. Μελανθινός. — Μολὸν Λαβὲ. — Ναυτοπούλα τῆς Ἄνδρου. — Βενιευμένη Σιωπίτης. — Βενιευμένιος Σιωπίτης. — Παράδεισαν Πτηνῶν. — Γεώργιος Σ. Πολυλάς. — Συριανὴ Ξανθοῦλα. — Φιλαγγίλος Ἐλληνας.

Β'. Οἱ ἐξῆς ἐνέγραψαν ἀπὸ 1 συνδρομητὴν ἕκαστος, δικαιούμενοι νὰ λάβουν βιβλία ἐκ τοῦ Γραφείου μας ἀξίας φρ 1.

Ἄβυσσινὸς Πολεμιστῆς. — Ἄγγελος Δυγερινός. — Ἀηδὼν τῆς Ἐρήμου. — Κλέα Ἀθανασάκη. — Πιπίτα Ἀθανασιάδου. — Ἀθῆριος Οὐράνος. — Γερ. Π. Ἀλιβιζέτος. — Διονύσιος Π. Ἀμούργης. — Μαρία Β. Ἀναστασίου. — Ἀναυρος. — Ἀνελπίσιος Χαρά. — Ἄνθος τῆς Ἀρετῆς. — Ἀνοσιετικὴ Βραδύ. — Ἄσπρο Ποντικί. — Ἀσπρος Μενεξές. — Βασιλεὺς τῆς Θαλάσσης. — Βασιλεὺς τῶν Ναυτῶν. — Βίγλα. Γεώργιος Δ. Βομβοῆς. — Τ. Α. Γερούσης. — Χαρίλ. Γεωργιάδης. — Μαρίνα Γιατρᾶ. — Γλυκεῖα Καρδία. — Π. Θ. Γρυπάρης. — Δαρνοστεφῆς Ναυαργος. — Ἀσπασία Δημητρίου (μέλος τοῦ Συλλόγου «Νεότης»). — Γεώργιος Δουβλίδης. — Ἀρσὸς τῆς Ἐρήμου. — Δροσούλα τῆς Ὀσσης. — Ἐλέφας Γολιάθ. — Σπυρ Ζίμαρος. — Θαλασσινὸ Δουλοῦδι. — Θαλασσινὸς Ζωγράφος. — Ἰεῖα. — Ορσέτης Δ. Καμπουρίδης. — Κλειονίκη Καπέλλου. — Νικ. Χαρ. Καπετανίδης. — Κενταύρι. — Ἀνδρέας Π. Κοικωνῆς. — Κορινθιακὸν Κύμα. — Ν. Δ. Κουγιαννίδης. — Καλλικρατίδα. — Ἰ. Ἀλάκαρη. — Λευκὴ Ἀκακία. — Λευκὸν Κρίνον. — Θησεὺς Διθέριος. — Μυκίη Βί. — Γεώργιος Μακρόπουλος. — Μαρία Ματέζου. — Μαριάνθη Μαυροῦ. — Μαστίχα τῆς Κίου. — Μελαγχροινὴ Ἐλληνίς. — Μή μου ἄππου. — Καλλιόπη Μησοστάκη. — Μικρὰ Βεδουίνα. — Νηρεὺς Ν. Μπουφίδης. — Ἄννα Μπουφίμη. — Ναυτοπούλα τῆς Κρανίας. — Νεολαία τῶν Παρισίων. — Νεράϊδα τῶν Σπετωῶν. — Νυκτοκόραξ. — Νυκτολούσοδο. — Οὐμίχλη. — Παν. Περ. Πανῶς. — Παριστρία. — Ἰωάννης Σ. Παυλίδης. — Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως. — Χρ. Πράσιτικας. — Δημήτρα Ραζῆ. — Δ. Π. Ραζηκότσι. — Ἰωάννα Χρ. Ρηγοπούλου. — Ρόδιος Δόμιος. — Χριστοφ. Σαριβαζεβάνης. — Σερμὴ Κόρη. — Σμαράγδινον Περσίδερον. — Σοφ. Γ. Σουμλιδῆς. — Ἄντ. Γ. Σουρῆς. — Χρυσὴ Δ. Ταυρίδου. — Θεόδ. Π. Τρικογιλίδης. — Κιν. Θ. Τσαγκάρδα. — Νικ. Ἐμμ. Τσιτσίνης. — Τυρλομυγα. — Ὑπουργὸς τῶν Ποντικῶν. — Ζωὴ Φίλιου. — Φλώρος Π. Φλωρίδης. — Θεοδώρα Κ. Χαλκιᾶ.

ΕΥΣΗΜΑ — Εἰς ἕκαστον τῶν διαγωνισθέντων ἀπενεμήθησαν διὰ τὸ Ξεσπαθώμα τόσα Εὐσημα, ὅσοι ἦσαν οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφεθέντες συνδρομηταί.

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ. — Ἐπειθὶ αἱ εἰκόνας τῶν βραβευθέντων ὄξ δημοσιευθῶν ὄλαι μὲξ ἐν συμπλέγματι, παρακαλοῦνται, οἱ τυχόντες Βραβεῖου Α' καὶ Β' Τάξεως νὰ στείλουν τὰς φωτογραφίας των μ. ε. χ. ρ. τ. η. ς. 31 Ὁ κ τ ω β ρ ι ο υ ε. ἔ. ε. τὸ βραδύτερον. Ὅσοι δὲν στείλουν τὴν φωτογραφίαν των ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης χάνουν τὸ δικαίωμα τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰκόνας των.

ΤΑ ΔΩΡΑ. — Πρὸς ὅλους τοὺς Ξεσπαθώσαντας στέλλω σήμερον τὸν Τιμοκατάλογον τῶν Βιβλίων καὶ τῶν Τέρμων τῆς Διαπλάσεως, διὰ τὰ παραγγεῖλον

τὰ δῶρα των, συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρους τοῦ Διαγωνισμοῦ. Ὁ Τιμοκατάλογος οὗτος ἐδημοσιεύθη ἄλλως τε ἐπνευλημμένως εἰς τὰ φύλλα 26—29 ἔ. ε. ΝΕΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ. — Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ προκηρυχθῇ ὁ Β' Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος διὰ τὸ ἔτος 1902. Ὡστε εἰμπορεῖτε ἀπὸ τῶρα νὰρχίσετε τὰς ἐνεργείας σας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΟΔΗΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Μαγικὸν Γράμμα. — Τὸ Μαγικὸν Γράμμα ὑποδιαιρεῖται : εἰς κυρίως Μαγικὸν Γράμμα, εἰς Μαγικὴν Συλλαβὴν καὶ εἰς Μαγικὴν Λέξιν.

α.) Μαγικὸν Γράμμα. — Πρόκειται νὰ εὐρεθῇ ἐν γράμμα (ἢ δύο ἢ τρία) τὸ ὅποιον ἔξει ἐρχόμενον εἰς δεδομένην σειρὰν ἁπλοῶν, καὶ εἴτε προσυθιζόμενον ἁπλοῶς, εἴτε ἀντικαθιστῶν ἐν ἡ περισσώτερα στοιχεῖα τῶν λέξεων τούτων, τὰς μεταβάλλει δι' ἀναγραμματισμοῦ εἰς ἄλλας λέξεις, διαφορετικὰς.

Παράδειγμα : «Τῆ προσθήκη ἐνός γράμματος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ εἰς ἕκαστην τῶν κάτωθι λέξεων σχηματίζον ἄλλας τόσας : ἦτα, ρηθῆς, ὄρος, βάρος, ὄσον.»

Τῆ προσθήκη τοῦ γράμματος Φ σχηματίζονται αἱ λέξεις : ταφή, φωστῆρ, φόρος, φορβία, φόρος. (Αἱ προτεινόμεναι λέξεις συνήθως εἶνε πέντε. Εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα, μόνον ἡ τρίτη λέξις μένει ὡς ἔχει — ἦρος-φόρος — πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀναγραμματίζονται. Ὁ ἀναγραμματισμὸς ἐδῶ ὄχι μόνον ἐπιτερεῖται ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ ἐπιδικαζεται, διότι δι' αὐτοῦ τὸ Μαγικὸν Γράμμα γίνεται δυσκολώτερον καὶ ὀρειότερον.)

Ἄλλο παράδειγμα : «Τῆ ἀνταλλαγὴ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζον ἄλλας τόσας : φάρος, λάλος, ῥῆος, δάσος.»

Τῆ ἀνταλλαγὴ διὰ τοῦ Γ, σχηματίζονται αἱ λέξεις ἀγρός, (ἀνταλλάσσεται τὸ φ) ἄλλος (ἀνταλλάσσεται τὸ λ) γῆρις, γάδος. Τρίτον παράδειγμα : «Τῆ ἀνταλλαγὴ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίζον ἄλλας τόσας : ἄβλος, ἦθος, ὄλος, ἄισα.»

Τῆ ἀνταλλαγὴ διὰ τῶν γραμμάτων ΤΡ σχηματίζονται αἱ λέξεις : ταῦρος, ρητός, τροχός, Τάρας.

Εἰς τὸ Μαγικὸν Γράμμα εἰμποροῦμεν ἀκόμη νῆντικαταστήσωμεν δύο γράμματα διὰ δύο ἄλλων, ἐν διὰ τριῶν, τρία δι' ἐνός, κτλ Παράδειγμα ὄλων τῶν ποικιλιῶν τούτων θὰ ἦσαν περιττά. Σημειώσατε ὅμως, ὅτι περισσώτερα τῶν τριῶν στοιχείων ἐκάστης λέξεως δὲν εἶνε καλὸν νὰ ἀλλάσσονται, οὕτε νὰ προστίθενται περισσώτερα τῶν δύο, διότι ἡ Ἀσκήσις καταπρὶς δυσκολωτάτη καὶ αὐτόχρονη ἄλυτος.

β.) Μαγικὴ Συλλαβή. — Δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸ Μαγικὸν Γράμμα, παρὰ μόνον ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ (ἢ ἡ προσθήκη) γίνεται διὰ συλλαβῆς ἐκ δύο, τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων στοιχείων. Προσεχάτε ὅμως εἰς τοῦτο : Εἰς τὰς νέας λέξεις ἡ συλλαβὴ αὐτὴ, ἐξ ὄσων στοιχείων καὶ ἂν ἀποτελήται, δὲν πρέπει νὰ χωρίζεται. Ἄν ἡ συλλαβὴ π. χ. : εἶνε ΣΤΡΑ, αἱ νέαι λέξεις θὰ εἶνε τοιαῦτα : στρατός, ἑυστράτιος, ἐμοστρατεία κτλ. λέξεις δηλαδὴ εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ συλλαβὴ στρα.

ὑποθέσατε. ὅτι προτεινόμεν Μαγικὸν Γράμμα, εἰς τὸ ὅποιον αἱ νέαι λέξεις πρόκειται νὰ σχηματισθῶν δι' ἀνταλλαγῆς ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν δεδομένων διὰ τῶν γραμμάτων ΦΩ. Τὰ γράμματα ΦΩ ἀποτελοῦν συλλαβὴν ὅταν

ὄμως ὀνομάζωμεν τὴν Ἀσκήσιν «Μαγικὸν Γράμμα» τοῦτο σημαίνει ὅτι τὰ γράμματα ΦΩ, εἰς τὰς νέας λέξεις εἰμποροῦν νὰ εἰσέλθουν εἴτε χωρισμέναι εἴτε ἡνωμέναι εἰς συλλαβὴν, ἀδιάφορον, καὶ αἱ ζητούμεναι λέξεις νὰ εἶνε κἀλλιστα αἱ ἐξῆς : Φαίνο Φαῖνον Φωνή. Ἄλλ' ὅταν ὀνομάζωμεν τὴν Ἀσκήσιν Μαγικὴν Συλλαβὴν, τότε τὰ γράμματα ΦΩ εἰς τὰς νέας λέξεις πρέπει νὰ εἶνε ἀχώριστα, π.χ. φωτίζω, εὐφωρία, φωστῆρ.

Ἐνωσάσατε, ἐλπίζω, τὴν οὐσιώδη διαφορὰν μεταξὺ Μαγικῶν Γράμματος καὶ Μαγικῆς Συλλαβῆς.

Παράδειγμα : «Τῆ ἀνταλλαγὴ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, νὰ σχηματισθῶν ἄλλαι τόσαι λέξεις : ἄισος, μῖσος, γάσμος, αἰελος, Πάρις.

Τῆ ἀνταλλαγὴ διὰ τῆς συλλαβῆς ΤΟ σχηματίζονται αἱ λέξεις : αἴτος, τόμος, σόμα σόλος, ἄρτος.

Ὡς παρατηρεῖτε εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο, ἡ συλλαβὴ ΤΟ ὑπάρχει παντοῦ, εἰς τὰς νέας λέξεις (αἴΤΟΣ, Τόμος, σΌμα) ἀδιάφορον ἂν ἐπεκτείνεται καὶ δι' ἄλλου συμφώνου.

γ.) Μαγικὴ Λέξις. — Εἶνε ἀπαράλλακτος μὲ τὴν Μαγικὴν Συλλαβὴν, διότι ἀντὶ Συλλαβῆς, ἐδῶ ἔχομεν, ἀκριβῶς ὅπὸ τοῦ ἰδίου ὄρους, μιαν λέξιν, εἴτε μονοσυλλαβὴν, εἴτε δυσύλλαβον.

Συνήθως εἰς τὴν πρότασιν ὀρίζομεν τὴν λέξιν ταύτην, ἂν εἶνε δηλαδὴ ἀριθμὸς, ἄρθρον, πρόθεσις, ἄνθος, ζῶον κτλ.

Παράδειγμα : «Τῆ ἀνταλλαγὴ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἐντόμου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζον ἄλλας τόσας : πολλοί, ἄν, ὄσα, βάτος.»

Τῆ ἀνταλλαγὴ διὰ τοῦ ἐντόμου ΚΙΣ, σχηματίζονται : πολλοί, ἀκίς, κίσσα, κίσαθος.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα εἶδη Μαγικῶν Γραμμάτων, Συλλαβῶν καὶ Λέξεων, ποικιλωτέρα καὶ συνθετώτερα. Παραδείγματα ἔχομεν, ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε συνώνυμοι, — ἢ εἶνε μία καὶ ἡ αὐτὴ λέξις, εἰς τῆ, ὅπ ἴαν μεταβάλλονται ὄλαι αἱ δεδομέναι — ἢ ἐκ τῶν νέων λέξεων ἀποτελεῖται Ἄκροστιχίς, Διπλῆ Ἀκροστιχίς Μεσοστιχίς κτλ. — ἢ αἱ νέαι λέξεις ἀποτελοῦν κατάσειρὰν φῆριν, γωμικόν, παροιμίαν κτλ. — ἢ μεταβάλλονται καὶ πάλιν εἰς ἄλλας λέξεις δι' ἄλλου μαγικοῦ γράμματος, κτλ. κ.λ.

Οἱ τοιοῦτοι συνδυασμοὶ ἀφίνονται εἰς τὴν εὐφυῶν καὶ εἰς τὴν ἐρευρητικὴν τῶν συνθετῶν, θὰ ἦτο δὲ ὄλος περιττὸν νὰ δώσω παραδείγματα ἐνός ἕκαστου. Ἄλλως τε αἱ Ἀσκήσεις αὗται ἀνήκουν εἰς τὰ λεγόμενα Σύνθετα Εἶδη, περὶ τῶν ὁποίων θὰ σας ὀμιλήσω ἐν καιρῷ. (Ἔπεται συνέχεια)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τελευταῖς ἐρώτησις. — Τώρα μαμμά, θὰ σ' ἐρωτήσω ἀκόμη κάτι τι. — Τί, παιδί μου ; — Ὅταν ἡ κάτσα μας κάμη καμμιὰ τρυπίτσα, ποῦ πηγαίνει τὸ μαλλί που ἦτο ἐστὶ θίσι τῆς ;

Ἐσάλλη διὰ τῆς Ἡοῦδος τοῦ Ζαλόγγου

Ὁ Τόπος : — Ποία ἐορτὴ λέγεται ἐπέτειος ; Ὁ Μῆσις : — Νά, ἡ ἐορτὴ τοῦ ἐπαίτου.

Ἐσάλλη διὰ τῆς Λούδας τοῦ Παρνασσου

Μία ἀπορία τοῦ Σερπαντέν — Μὲ εἶνε τόσῳ κακὸ πρᾶγμα νὰ μὴν ἔχη κανεὶς γνώμην ; — Ὅχι δά.

Μὰ τότε ὁ μπαμπᾶς πῶς ἐμάλωνε τὸν ὑπηρετὴν μας διότι, καθὼς ἔλεγε, εἶνε ἀργάμων ; Ἐσάλλη διὰ τῆς Ἀσφῆς Κωνσταντινουπόλεως

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Μαρίνα Κ. Πολέμη. Α' Ἐπαίνος : Πικραμένη Καρδοῦλα, Ἄδρα τῆς Κερκύρας, Μαργαριτοκόρος κτλ. Β' Ἐπαίνος : Μαρία τοῦ Εὐριπίου, Χιωτοπούλα, Τσοῦχτρα κτλ. Γ' Ἐπαίνος : Γαβρόνια τῆς Μαργησιᾶς, Μέλλουσα Καλόγρη, Ἄθωα Καρδία κτλ. Εὐφημοί : Μυεῖα : πάντες οἱ λοιποὶ.

Μὰ τὶ Διαγωνισμὸς εἶνε αὐτός ; — Εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ἐρυθροῦ Νέφους, τὸ ὅποιον ἐκρίνε τὰ εἰς χεῖράς του τετράδια Μικρῶν Μιστικῶν, μόλις τοῦ ἔφρην ὁ βιβλιοδέτης «τὸ λαμπρὸν Δεῦκωμα, τὸ ὅποιον ἀπέκτησε» ἢ κρίσει του εἶνε λεπτομερῆς καὶ ἔχει μέγα πολὺ ὄρατα πρᾶγματα : Ἄλλὰ λυποῦμαι ποῦ δὲν ἔχω τόπον νὰ ἀποσπᾶσω μερικὰ περιεργα. Ἄς εἶνε ! Πρὸς τὴν Μαρίαν Κ. Πολέμη τὸ Ἐρυθρὸν Νέφος θὰ στείλῃ ὡς Βραβεῖον, ἐν βιβλίον, τὸ ὅποιον ἔχει ἀκόμη εἰς τὴν βιβλιοδέτην ἑξακολουθεῖ δὲ τὰ ἀνταλλάξαι του, διότι θέλει νὰ σχηματίσῃ καὶ δεύτερον Δεῦκωμα Μικρῶν Μυστικῶν.

Ὅχι, Τζῶν Μπουλ, οἱ λαμβάνοντες Ἐπαίνον δὲν λαμβάνουν καὶ δῶρον. Ἀργότερα, ὅταν βέβαια καὶ πᾶρης καὶ κα ἐνα βραβεῖον, τότε μάλιστα ... Περιεργον, σὺ ὁ Τζῶν Μ οὐλ νὰ συμπληθῇ τοὺς Βόσρος. Ἄ, ἐλησμονήσα ὅτι ἐγίνε εἰρήνη, καὶ ὅτι πολλοὶ Ἄγγλοι ἦσαν καὶ εἶνε Βοσρόφλοι.

Τὶ ἐγίνε, Ἐσμαράδα, τόσον καιρὸν ; Ἄ, ἐκατάλαβα ἐπεριμενες νὰ δροσίση διὰ νὰ μου γράψῃς. Ἐρώτησα τὸν κ. Φαίωνα καὶ μου εἶπεν ὅτι δὲν σ' ἐγίνωρισεν, ἄλλως θὰ σ' ἐχαίρετο ὡς βέβαια. Ἄρα τελειώσῃ τὸ ἀπρόσποτον ταξίδι τῆς Ἀργῆς Φιλίας, θὰ εἶνε εἰς καιρὸν νὰ παδῶσῃ τὰ τετράδια, ὡστε ἡ πληροφορία περιττὴ.

Ἦμουν βέβαια, Μυστηριώδης Φύσις, τί δὲν μ' ἐλησμονήσατε, διότι ἤξεύρω πῶσον με ἀγαπᾶς. Ὁ νέος Διαγωνισμὸς πρὸς Σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, θὰ δημοσιευθῇ εὐθὺς ἀπ' οὐτελειώσεως καὶ σὺνθετῶν, ὡς βλέπετε, εὐρίσκονται περὶ τὸ τέλος των. Οἱ φίλοι μου ὄμως ἠμφοροῦν νὰ ἐτομᾶζουν σιγά-σιγά τὰς συλλογὰς των.

Ἀπὸ σὲ ἐξαρχαίται, Κυματίζουσα Θάλασσα, διότι τί πᾶσι ἐγὼ ἂν ἔκαμει νὰ μου γράψῃς τόσον καιρὸν ; Καὶ λυποῦμαι διὰ τὴν ἀμελείαν σου, διότι πάντοτε μοῦ γράφεις ὄρατα πρᾶγματα, ὅπως σήμερα διὰ τὸνα Ἄστων Ἰόνου : «Ἰδίως ἐκεῖνα τὰ ἄστιά του εἶνε ἐπιτελεσθῆ καλοκαιρικάτα ... ἐκεῖνη — ἢ Μυστηριώδης Φύσις ἀντασπάζεται τὴν Χιακὴν Μαργαρίταν καὶ πληροφορεῖ τὴν Κωπηλάτιδα Κύθου, δι, ἐπειδὴ ὄρ' ὄλας τὰς ἐπόψεις εἶνε μυστηριώδης διὰ τοῦτο ἐτέλεσε αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον, καὶ τὴν ὀσπάζεται — ἢ Κυματίζουσα Θάλασσα ἀσπάζεται τὴν Τουργαρέλλαν καὶ ὄχευται καλὸν ταξίδι εἰς τὸν Γλυκολαῖν — ἢ Διονυσία Ἠγητὴ χαίρετᾶ τὸν Θεσσαλικὸν Ἰακίνθον, καὶ ἀπὸ ποῦ τὴν γνωρίζει ; ἀσπάζεται δὲ τὴν Τράταν τοῦ Εὐριπίου κ' ἐπιθωμῆ νὰ μάθῃ, τὸ ὄνομα τῆς Κωπηλάτιδος Κύθου δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν — ὁ Παμφύλιος Κίλλπος ἀντασπάζεται τὸν Κίλλπον τῆς Ἀττάλειας. — ὁ Ἐλισδοφόρος Ναυτικὸς χαίρετᾶ τὴν Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου, τὴν ὅποιαν γνωρίζει, καὶ τὴν ὄχευται καλὴν ἐπάνοδον ἐκ Κερθίου χαίρετᾶ δὲ τὴν Γλυκοφόγγον Σελήνην, τὴν ὅποιαν βλέπει συχνά — τὸ Ζιζάνιον τοῦ Γουνασίου χαίρετᾶ τὴν Ἄδρα τῆς Κερκύρας καὶ τὴν Κυκλαμιάν, πληροφορεῖ δὲ τὸ Βαρινὸν Ἄρωμα δι, εἰμπορεῖ νὰ τῷ γανερῶσῃ τὸν κτλ, σφ' οὐ πρῶτον στείλῃ τὸ ἰδικὸν του — ἢ Μόνωσις δέχεται εὐχαριστίας τὴν ὑπὸ τῆς Ἄθωας Καρδίας προτεθεισάν Ἀλληγογραφίαν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Σπυτέρμυρον, ὅταν δὲ ἐπᾶνέθη ἐκ τῆς ἐποχῆς : — ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης ἐρωτᾶ τὸ Ἐρυθρὸν Νέφος μήπως ἔχει ἀνάγκην γραμματέως, εἰδὸι ὕστερα ἀπὸ τόσας προτάσεις ἀπ-

τὰ Ἐγὼ θὰ ἔγραφα : Ἄξιζε τὸν κόπον νὰ σηκωνετα κανεὶς ἐνωρίς.»

Ἡ γνώμη μου Σμυρνιακάκι, εἶνε ὅτι ὡς καλὸς καὶ ὡς καλὸς Ἕλληνας ὀφείλεις νὰ τελειώσῃς τὸ Γυμνάσιον. Ὡστε βλέπει, τάσσομαι μὲ τὸ μέρος τοῦ πατρός σου.

Μολὸν Λαβὲ [ΕΕ] δι' ὄσα γράφεις ἀπαντῶ εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς Μονώσεως. Οἱ ἀλόγοι σου συμφωνοῦν μὲ ὄσα εἶπομεν ἤδη, ἐκτὸς τῶν δύο τελευταίων. Νομίζω ὄμως ὅτι αὐτοὶ δὲν εἶνε πολὺ βᾶσιμοι, διότι τὰ μὲν Εὐσημα ἀπεναντίας ἔπρεπε νὰ ἀυξήσουν τὴν Ζωηρότητα, (μήπως δίδω Εὐσημα μόνον εἰς τὰς καλλιγραφημένας ἐπιστολάς, ἢ εἰς τὰς περιγραφάς ;) ὁ δὲ χῶρος τῆς ἀλληγογραφίας εἶνε ὁ ἴδιος πάντοτε.

Ἐστειλα, Κελαρζούσα Κρήνη, δι, ἐξήγησες τὴν εὐχαριστίαν αὐτὴν, ποῦ ἀσπάζεσαι ὅταν μοῦ γράφῃς, τὴν ἀσπάζομαι κ' ἐγὼ ὅταν ἀναγινώσκω τὰς ἐπιστολάς σου ὡστε γράφε μου συχνότερα.

Ἰσθμὸς τοῦ Παραμᾶ, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον.

ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ληγογραφίας, δὲν θὰ προφθαίην νὰ γράφῃ ἐπι-
στολάς — ἡ Δούκισσα τῶν Σαλζώνων ζητεῖ
τὰρχικὰ του Νουσταλγού "Ελληνας καὶ τῆς
Νουσταλγούσης "Ελληνίδος" ζητεῖ δὲ συγγνώ-
μην ἀπὸ τῆν "Ανέλιπτον Χαράν καὶ τὸν
Θεσσαλικὸν "Γάκινθον διὰ τῆ βραδύτητα —
ὁ "Απόγονος τοῦ Νέστορος πληροφορεῖ τὴν
Χρυσανθεμίδα, ὅτι ἔλαβε τὸ δελτάριον τῆς καὶ
ἀναμένει τὰ Μ. Μυστικὰ τῆς — ὁ "Αφρικανι-
κὸς "Ἠλῖος ἐρωτᾷ τὸ Ζιζάνιον Γυμνασίον
διὰ τὸ δὲν του γράφει πλέον, καὶ τὸν Δαμπρὸν
Καθαροδὸν πότε ἦτο εἰς τὰς Πάτρας — τὸ
Μολδὸν Λαβὲ ἐρωτᾷ τὸν Καλλικρατίδαν Λά-
σαριν πὺς περὶ εἰς τὴν Λαμία, καὶ πλῆ-
ροφορεῖ τὸν Θεσσαλικὸν "Γάκινθον ὅτι ἐβα-
ρέθηκε νὰ περιμένῃ ἐπιστολὴν του — ἡ Κελα-
ρούσσα Κρήνη ἀσπάζεται τὸ Αἰ-Δάϊον τῶν
Πατησίων, τὸ ὅποιον λησμονεῖ τὰς φίλας του
τόσον γρήγορα (δὲν το πιστεύω!) — τὸ Λου-
λοῦδι τῆς Καρδιάς ζητεῖ "Αλληλογραφίαν με-
τὸν Ρακουσλλέκτην τῶν Παρισίων, Εὐφῶν
Βλάκα καὶ Γλυκύλαλον "Ορον — τὸ πρῶτον
Κρητικὸν Κάστανον πληροφορεῖ τὸ "Αταβύ-
ριον Ρόδου ὅτι δὲν ἔχει τὸ ψευδώνυμον ποῦ
του γράφει εἰς τὴν 26 ἀπάντησιν τῶν ὁραίων
Μ. Μυστικῶν του — ὁ "Ἐπτακατέργαρος Σά-
μιος πληροφορεῖ τὸν Συμγραφεὶν Κόλλπον ὅτι
κατοικεῖ εἰς Βαϊρακλί — ὁ Κυδαθηναῖος συγ-
χαίρει τὴν Κοπηλάτιδα Κύθρον διὰ τὴν
ὁραίαν ἀπάντησιν τῆς περὶ τῶν μὴ ἀποδιδόντων
τετράδια Μ. Μυστικῶν, ὅτι δηλαδὴ εἶπε οἱ
ἀδριότεροι καὶ εὐγενέστεροι ἠλοποῦταί τῆς ὑψη-
λοῦ. — τὸ Σπήλαιον Δοξαπατρῆ ἀντασπά-
ζεται τὸν Κρόταλον καὶ ζητεῖ τὸνομὸν του δι'
ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν — ὁ "Ιωάννης
Καζούλης, φίλε Ν. Σ. δὲν παρυσρικότο εἰς
τὸν Σταθμὸν Κηφισιάς τὰς δύο αὐτὰς ἡμέ-
ρας, ἐνεκεν ἀνωτέρας ἀνάγκης· εἰς τὸ ἐξῆς θὰ
παρυσρικότο τὰς ὁρισμέναις ἡμέραις.

**Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλά-
ξουν:** — ἡ Ἄδρα τοῦ Ἠελίου μετὸν Λευκὸν
"Γάκινθον, "Ονειροπόλον Ψυχὴν καὶ "Αρθὸς
Μαῖον — ἡ Διονυσία Πηγὴ μετὸν Σμαρά-
γδινον Περιδέραιον, Σιρ-Λά-Φαλουά, "Αρ-
τῶθμο, Δέν-τὸ-πιστεύω καὶ Πῶς-με-λένε-
— ἡ Δάλια μετὸν Ζιζάνιον Γυμνασίον καὶ
"Αγγελὸν Λύγερινόν — ἡ Ἄδρα τοῦ Πανομοῦ
μετὸν "Αμαρυλλίδα — τὸ Σούρα-Φέρτα μετὸν
τὴν Κόρην τοῦ Στρομῶνος, Κόρην τῶν "Αλ-
πειν, Κόρην τοῦ Δουνάβεως καὶ Κρητικὸν
Κάστανον — ἡ Νεράϊδα τῶν Σπετσῶν μετὸν
τὴν Μαρίαν τῶν Μεδίων καὶ Λαίμαργο Πορ-
τίκι — ἡ Ποιμενίς τοῦ Παναγαλιτοῦ μετὸν
"Εαρινόν "Αρωμα, Ἐδελοῦν "Αλιέα, Χρυσαν-
θεμίδα, "Απολοσθέντα Παράδεισον καὶ Ἐπτα-
κατέργαρον Σάμιον — ἡ Κοπηλάτις Κύθρον
μετὸν Θεσσαλικὸν Μενεξεδάκι, "Αθῶν Καρ-
διάς, Λουλοῦδι τῆς Καρδιάς, Ζωηρῶν "Γ-
πάρειν καὶ Ἐπτακατέργαρον Σάμιον — τὸ
"Αγρὸ Περιστεράκι μετὸν Λουλοῦδι τῆς Καρ-
διάς, Πικραμένην Καρδοῦλαν, Ναυσικάν καὶ
Κεντρί — ἡ "Ονειροπόλος Ψυχὴ μετὸν "Ε-
φρασιακὴν Μαργαρίταν, "Αγρολοῦδον τῆς
"Αθῶνος, Κῆμα τοῦ Δουνάβεως, Κρόταλον καὶ
Τραγιάσκον — ἡ Ρωματικὴ Καρδιά μετὸν
Σκόνην τῶν "Αθηνῶν, Τορλόμωγαν, Ἐλπί-
δα τῶν Δουσιχῶν καὶ Σπαρτιάτιδα Χειλω-
νίδα — τὸ Μυροβόλον Κῆνον μετὸν Γλυκέ-
αν Ματίαν καὶ "Αγγελὸν τῆς "Αγάπης — τὸ
Χαμαικέρασον μετὸν Κρητικὸν Κάστανον,
"Υτέαν, "Αγγελὸν τῆς "Αγάπης καὶ "Αταβύ-
ριον Ρόδου — ὁ Σιρ-Λά-Φαλουά μετὸν "Αρ-
θὸς Μαῖον, Φιλόμοσον Χαλιχίδα, Λευκὴν
"Ακακίαν καὶ Ἐλληνικὸν Ἄσρακι — τὸ Λου-
λοῦδι τῆς Καρδιάς μετὸν Μῆ μου ἄπτον, Φι-
λόδοξον Μακεδόνα, Χιδιτικὴν Βροχίην, Νο-
σταλγὸν τῆς Θαλάσσης καὶ Σπήλαιον Δοξα-
πατρῆ — ἡ Μέλισσα τοῦ "Υμηττοῦ μετὸν
Κελαϊδοῦσαν, "Αφροδισιαν Θάλασσαν, Ἐπι-
δομένην, Δεσποινίδα Παρακράτην καὶ Κό-

ρην τοῦ Στρομῶνος — τὸ Κορύνειον "Αρ-
τρον μετὸν Πράσιον Χαδιάρη, Ἄρθον τοῦ Παρ-
ρασοῦ, "Ιδανικὴν Γλυκύτητα, Κοπηλάτιδα
Κύθρον καὶ Κύνειον "Ασρακι — ὁ "Ἠρως τοῦ
Σουλοῦ μετὸν "Αεροναυτοπόλον καὶ Νεα-
ρῶν "Γπάρειν — ὁ Νουσταλγὸς "Ελληνας μετὸν
Αἰ-Δῆ-Χάν, Μολδὸν Λαβὲ, "Απολοσθέντα
Παράδεισον, Λουλοῦδι τῆς Καρδιάς καὶ Τρο-
βαδοῦρον — ὁ Μινώταρος μετὸν Θεαρένην,
"Ερυθρῶν Κημέλιαν, "Ονειροπόλον Ψυχὴν
Διαφροσθεῖσαν Ἐλπίδα — ἡ "Αμαρυλλίς με-
τὸν Χαμρένην Ἐδνυχιαν, Λακίην Παροῦλη-
ρον καὶ Λοξίαν — ἡ Ροδία Κωνηγετίς μετὸν
"Απόγονον τοῦ Νέστορος, "Αγγελὸν τῆς Ἐδ-
νυχίας, Θεαρένην, Δαφροστεφὴ Ναυαρχον,
καὶ Λοξίαν.

**Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλῳκι στέλλει ἡ Διά-
πλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Θαλασσοταραχὴν**
(εὐγε διὰ τὸ ἄριστα πλὴν ὁραίων τὸ Π. Πνεῦ-
μα) **Βίκτωρα Οδηγῶ** (ἔστειλε ἀφ' οὗ ἦσαν
ἀδιάθετος δὲν πειράζει· δια ὅσα λέγεις, θὰ γί-
νουν πολὺ γρήγορα· μὴ δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ ἐδιόλε-
ξα τὸν "Ἄσωντον Ὑψὸν διὰ ἄνα σὰς ἐλαττώση
μετὰ ἀστέια του τὴν Ὀλίφιν, ποῦ σὰς ἐπροξέ-
νησεν ὁ θάνατος τῆς Ρουλελμίνιας.) **Περω-
τὴν Ταξειδιώτιδα** (εἶσαι ἐν τάξει εἰς τὰ Μ.
Μυστικὰ) **Δευκὸν "Γάκινθον, Διονυσίαδα
Πηγίην, Δ. Γ. Δημητρίου** (χαίρω ποῦ ἔγινες
καλὰ πολὺ καλαῖα καὶ γνωστότατα τὰ Π. Πνεῦ-
ματα ποῦ μου ἔστειλες· διατὶ δὲν ἐσημαίωτες
τὸ ψευδώνυμόν σου; χωρὶς ψευδώνυμον δὲν ἐπι-
τρέπεται ἀνταλλαγὴ Μ. Μυστικῶν.) **Παμφύλι-
ον Κόλλπον** (ὁ κ. Ἐσθνοπούλος σ' εὐχαριστεῖ πολ-
λὸν) **Κόρην τοῦ Δουνάβεως** (σοῦ ἐστειλα ἀμέ-
σως τοὺς τόμους, τοῦ ὁποῖου ἐπερίμενες με-
τὸσση ἀνυπομονησίαν, διότι «εἰς οὐδὲν ἄλλο εὐ-
ρίσκες τόσση εὐχαρίστησιν, ὅσον εἰς τὴν ἀνά-
γνωσιν τῆς προσφιλοῦ σου Διαπλάσεως») **Ζι-
ζάνιον Γυμνασίον** ([EE] διὰ τὴν ὁραίαν περι-
γραφήν) **Δούκισσαν τῶν Σαλζώνων** (ἔστειλε θ, τι
ἐξήγησε· ἐπέραςε τὸ χερσάκι;) **Μελεχρῶν "Α-
κίττα** (βέβαια, μόνον ἀπὸ ἐν τετράδιον ἀντα-
λάσσων καὶ τελειόνει) **"Αρχιστρατήγον Δέβετ**
([EE] διὰ τὴν ὁραίαν ἐπιστολήν) **χαίρω ποῦ ἔγ-
νες καλὰ καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μου γράφῃς συχνά)**
Καρδιανάλιον Ρισαλιέ (θὰ δημοσιεύσῃ καὶ
αὐτὰ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῶν πέτρων πότε ἐδη-
μοσιεύσῃ;) **Μικρὸν Βιοβίολογιαν** (τὴν προ-
ηγουμένην ὄχι τὴν τελευταίαν ναι, καὶ σου ἔ-
στειλα 10 τετράδια Μ. Μυστικῶν) **Κορύνειον
"Αντρον** (σοῦ εὐχαίω καλὴν διασκέδασιν εἰς
τὴν Χαλιχίδα.) **Σιρ-Λά-Φαλουά** (αἱ προτά-
σεις σου εἰς τὸ προσεχές. "Αφρικανικὸν "Η-
λιον (ἦτο λάθος τοῦ ὑπαλλήλου ἀλλ' ἀφοῦ
τα ἔλαβες δὲν πειράζει) **Λουλοῦδι τῆς Καρ-
διάς** ([EE] διὰ τὴν ὁραίαν ἐπιστολήν) **"Ε-
πτακατέργαρον Σάμιον** (χαίρω πολὺ) **"Ανε-
ψιδὸν τοῦ Βασιλέως** (βραβεῖον ἔστειλα) **Κυδα-
θηναῖον Ρακουσλλέκτην τῶν Παρισίων** (ἐν-
νοικ σου, δὲν το ἐπίστευσα...) **Γεώργιον Τό-
γιαν** (ἔστειλα) **Μαρίαν τοῦ Ἐδρίπου** (θ. αὐ-
τὴ ἦτο; καλὰ το ἐκατολάβαμεν καὶ μεῖς I.) **Περω-
μένον** (ἔστειλα ἑστάθη ἀδύνατον νὰ εὐ-
ρω εἰδῶ ἀγοραστὴν τῶν τοκομεριδίων καὶ δι'
αὐτὸ δὲν σου ἀπήντησα ἐγκλιρῶς) **Κλεάνθην
Δοροθέτου** (ἔστειλα I-10).

**Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 27 "Ι-
ουλλιον, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.**

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτά 10, διὰ δὲ τοῖς συνδρομηταῖς μας
λεπτά 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ οἱ
ὀλιγοῦτεροι τῶν 10 πληρώνονται ὡς 10 λέξεις.]

Οἱ ἰωάννης Καζούλης εἰδοποιεῖ ὅτι μόνον Πέμ-
πτην καὶ Σάββατον θὰ παρυσρικότο εἰς τὸν
Σταθμὸν Κηφισίας, 6-7 μ.μ. (B-60)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21 Σεπτεμβρίου.

*Ὁ γάρητος τῶν λύσεων, ἐπὶ το ὅποιον δὲν ἐκ γράμματα
καὶ λύσεις τῶν οἱ διαγωνισμοῦ, πολεῖται ἡ
τῶν γραφῶν μας εἰς φανέλλου, ἐν ἑκάστῃ
πρωτοῖς 20 φύλλα καὶ τιμῆται φρ. 1*

349. Λεξιγράφος.
Τὸ πρῶτόν μου εἶν' ἀντωνυμία,
Ἐπίσης καὶ τὸ δευτέρον μου.
Ἐν ἀριθμητικῶν τὸ τρίτον
Καὶ βασιλεὺς τὸ σύνολόν μου.
Ἐστάθη ἐπὶ τοῦ Δευκοῦ Κόινου

350. Συλλαβογράφος.
Τὸ πρῶτον εἶνε σύνδεσμος, τὸ δευτέρον μου
[γράμμα
Καὶ μετὰ τὰ δύο ἀποτελεῖ μίαν νῆσον ἐν τῷ ἄμῃ.
Ἐστάθη ἐπὶ τοῦ Δην. Π. Ραζιμάτσικου

351. Στοχειογράφος.
Ποῖον ζῶν, τὸν λαίμυρ του ἂν ὁ λύτης τοῦ ἀλ-
[λέξη
Εἰς τὰς νῆσους τῆς Εὐρώπης τὰς γνωστὰς θὰ κα
[τατάξη;
Ἐστάθη ἀπὸ τοῦ Λαίμαργο Πορτίκι

352. Αναγραμματισμὸς.
Ἐνα πύρινον ὄργανον
Ποῦ τὰ πάντα καταστρέφει
Ἄν το ἀναγραμματιστῆ,
Ποταρὸν θὰ σχηματίσῃς.
Ἐστάθη ἐπὶ τῆς "Ιφιμηνίας

353. Περὸν

*	*	*	Νάντικατασταθοῦν ἰο
*	*	*	ἀστερίσκον διὰ γραμ-
*	*	*	μάτων οὕτω ὅστε νά-
*	*	*	νυγινώσκονται: κα
*	*	*	θῆτως Μούσα, ὄριος,
*	*	*	τίως μέρος γῆς: δε-
*	*	*	ξιά, νῆσος τοῦ Αἰ-
*	*	*	γαίου, καὶ ἀριστερᾶ
*	*	*	ἀρχαία λίμνη

Ἐστάθη ἐπὶ τῆς Μικρῆς "Ιμαζόνος

354. Μαγικὴ εἰκὼν ἀνεὺ εἰκόνος.
— Γιάννη, νὰ φάγω γρήγορα γιατί πεινά.
— Τὸ ἔχει κάψη τὸ φαγὶ ἡ Μαργαρίτα.
— Κρίμα! καὶ μύρισε εὐμορρα... τὴ ἦταν;
— Σὰς τῶπα, κύριέ μου, νὰ το ξαναπῶ;
Ἐστάθη ἐπὶ τοῦ "Ιπποῦ τοῦ Οὐμπερ

355 359 Μαγικὸν Γράμμα.
Τὴ ἀνταλλαγῆ ἐνδὸς γράμμα οἱ ἐκάστης τῶν
κἀτωθὶ λέξεων δι' ἐνδὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐ-
τοῦ, σχηματίσων ἄλλας τόσας λέξεις:
ἄνθος, τόπος, βοῆς, κέρας, λόφος.
Ἐστάθη ἐπὶ τοῦ "Ανθους τοῦ Μαῖου

360 Μεσοστιχίς.
Τὸ μεσαῖα γράμματα τῶν ἐπιθυμῶν λέξεων
ἀποτελοῦν ἀρχαῖον ἔπος:
1, Ἀρχαία βασίλισσα. 2, Διάσημος ρωμαῖος.
2, Θεά. 4, Φυσικὸν φαινόμενον.
Ἐστάθη ἐπὶ τοῦ "Εὐφωῖος Βλακῆς

361. Φωνηεντολόγιον.
φτ - τ - πδ - λθν - πρς - μ
Ἐστάθη ἐπὶ τῆς Πέτρας Σκουδαίου

Λ Υ Ξ Ε Ι Σ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ ἁλλου 22.

26. Ἄντωνίος (ἂν, τόν, "Ιος.) — 357. Ρω, Στ, Α) — 28. Ἄρωμα - βρώμα. — 359. Ἄλλη ἄλλη.

240 Γ Α Π Ε Τ Ο Σ 241. Τοῦ Μιλτιάδου
Α Ρ Ο Κ ὁ υἱὸς Κίμων. — 242-
Π Ρ Ω Σ Σ Ι Α 243 I. Ὁ Ἄλσαπος
Ε Σ Κ Π (ἔσο πῶς.) 2. Ἡ Θεο-
Τ Ο Σ Κ Α Ν Α σαλία (Θεά, Ἄη, α.)
Ο Ι Ν Ν — 244. ΘΗΒΑΙ. Θή-
Σ Κ Α Π Α Ν Η ρα, μῆλον, γίβθων
Ἄρταξέρξης, Πηγεῖ-
ος. — 245. Ἦθος δικαίου φαῖλος οὐ ψάει
λόγος. — 246. Ἦ προκοπὴ νικάει τὴν φτώχεια.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν ἡρώων ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Καυτεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 40 Ἀυγούστου 1902

Ἔτος 24^{ον}. — Ἀριθ. 32

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ **ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
Ἡ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ

Μέχρι τοῦ τελευταίου τούτου σταθμοῦ
εἶχον διανῆσθαι διακόσια χιλιόμετρα, τὸ
ἡμῖσι πεζῶν, καὶ τὸ ἄλλο ἡμῖσι διὰ τοῦ
ρίου Γιοχάουζεν. Ἐχρησάζοντο ἀρὰ γε
ἄλλο τόσον διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸν Οὐμ-
πάγγην; . . . Ὁχι, κατὰ τὴν γνώμην
τοῦ ὀδηγοῦ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ταξεί-
διου θὰ ἐγένετο ταχέως, ἤρκει νὰ
μὴ συνήντα κανέν ἐμπόδιον ἢ
σχέδια.

Ἐπιβιβάσθησαν τὴν αὐγὴν ἐ-
νωρίς, μαζί μετὸν μικρὸν παρεί-
σακτον ἐπιβάτην, τὸν ὅποιον ὁ
Λάγκας δὲν ἐννοοῦσε νὰ χωρισθῇ.
Καὶ ἀφ' οὗ τὸν μετέφερε ὑπὸ
τὴν στέγην τῶν φύλλων, ἠθέλησε
νὰ μείνῃ πλησίον του, ἐλπίζων
ὅτι θὰ ἦνοιγε πάλιν τοὺς ὀφθαλ-
μοῦς του.

Ὅτι ἦτο μέλος τῆς οἰκογε-
νείας τῶν ἀφρικανικῶν τετραγεί-
ρων, — σκιμπαζήδων, εὐραγγο-
τάγγων, γορίλλων, μανδρίλλων,
βαβουίνων καὶ ἄλλων, — ὁ Μοξ
Οὐμπέρ καὶ ὁ Τζῶν Κόρτ δὲν
ἀμφέβαλλον πῶς. Δὲν ἐσυλ-
λογίσθησαν οὔτε κἀν νὰ το ἐξετά-
σουν ἐκ τοῦ πλησίον, νὰ το παρ-
ατηρήσουν προσεκτικώτερα. Δὲν
τοὺς ἐνδιέφερε κατ' οὐδένα τρό-
πον. Ὁ Λάγκας το ἔσωσε τὴν
προτεραίαν καὶ ἤθελε νὰ το κρα-
τήσῃ, ὅπως κρατεῖ κανεὶς ἕνα
σκυλάκι ἀπὸ εὐσπλαγγίαν ἔστω!
Θὰ εἶχεν ἕνα σύντροφον, καὶ ἂν
ἔχι ἄλλο, τοῦτο ἐμαρτύρει περὶ
τῆς καλῆς του καρδίας. Ὅπως-
δήποτε, ἀφ' οὗ οἱ δύο φίλοι εἶχον
ἀναλαβῆ ὑπὸ τὴν προστασίαν των
τὸν μικρὸν ἰθαγενῆ ἠδύνατο καὶ
αὐτὸς νάναλαβῆ ὑπὸ τὴν προστα-
σίαν του ἕνα μικρὸν πίθηκον. Ἄλ-
λως τε, ὁ τελευταῖος αὐτός, μὴ

λις θὰ εὕρισκε τὴν κατάλληλον εὐκαι-
ρίαν, θὰ ἐφευγὴν εἰς τὰ δάση καὶ θὰ
ἐγκατέλειπε τὸν σωτήρᾶ του, μετὴν εὐ-
γνωμοσύνην ἐκείνην, τῆς ὁποίας οἱ ἄν-
θρωποι δὲν ἔχουν τὸ μονοπώλιον.
Τὸ ἀληθὲς εἶπε, ὅτι ἂν ὁ Λάγκας ἔ-
λεγε εἰς τὸν Τζῶν Κόρτ, εἰς τὸν Μοξ
Οὐμπέρ καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν Κάμην:
«Αὐτὸς ὁ πίθηκος ἔμιλει! ἐπρόφερε τρεῖς
τέσσερες φορές τὴν λέξιν ν γ κ ὀ ρ α!»
ἴσως θάφυνητο ἡ προσοχὴ των καὶ ἡ
περιέργειά των. Ἴσως θὰ ἐξήταζον προ-
σεκτικώτερα τὸ μικρὸν ἐκείνο ζῶον.

εἰς τὸν προστατευμένον
του, ὁ ὁποῖος πιθανὸν νὰ
εἶχεν ἐξασθενήσῃ ἕνεκα
μακρῆς ἀσιτίας. Ἀλλὰ
δὲν ἦτο εὐκόλον νὰ τον
σιτίσῃ, διότι οἱ πίθηκοι
εἶνε καρποφάγοι, ὁ δὲ
Λάγκας δὲν εἶχεν οὔτε
ἕνα καρπὸν νὰ τῷ προσ-
φέρῃ, τίποτε ἄλλο παρά
κρέας ἀντιλόπης, τὸ ὁ-
ποῖον ἦτο ὅλως ἀκατάλ-
ληλον. Ἄλλως τε πυρ-
ρετὸς ἀρκετὰ ἰσχυρὸς
δὲν θὰ τῷ ἐπέτρεπε νὰ
φάγῃ, καὶ ἔμνευε βυθι-
σμένος εἰς λήθαργον.
— Ἦ κάμνει λοιπὸν
ὁ πίθηκός σου; ἠρώτησεν
ὁ Μοξ Οὐμπέρ τὸν Λάγ-
καν, ὅταν οὗτος, μίαν ὥ-
ραν μετὰ τὴν ἀναχώρη-
σιν, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς σκι-
άδος.
— Ὁλοῦ κοιμᾶται, φί-
λε μου Μοξ.
— Καὶ ἐπιμένεις νὰ
τον κρατήσῃς;
— Ναι... ἂν μού το
συγχωρήτε.
— Νὰ τὸν κρατήσῃς,
Λάγκα! ἀλλὰ νὰ προ-
σέχῃς μὴ σου βγάλλῃ τὰ
μάτια.
— Ὡ, φίλε μου Μοξ!
— Δὲν πρέπει νὰ ξε-

Ἐἶνε βούβαλος. . . εἶπε. (Σελ. 250, στήλ. γ.)